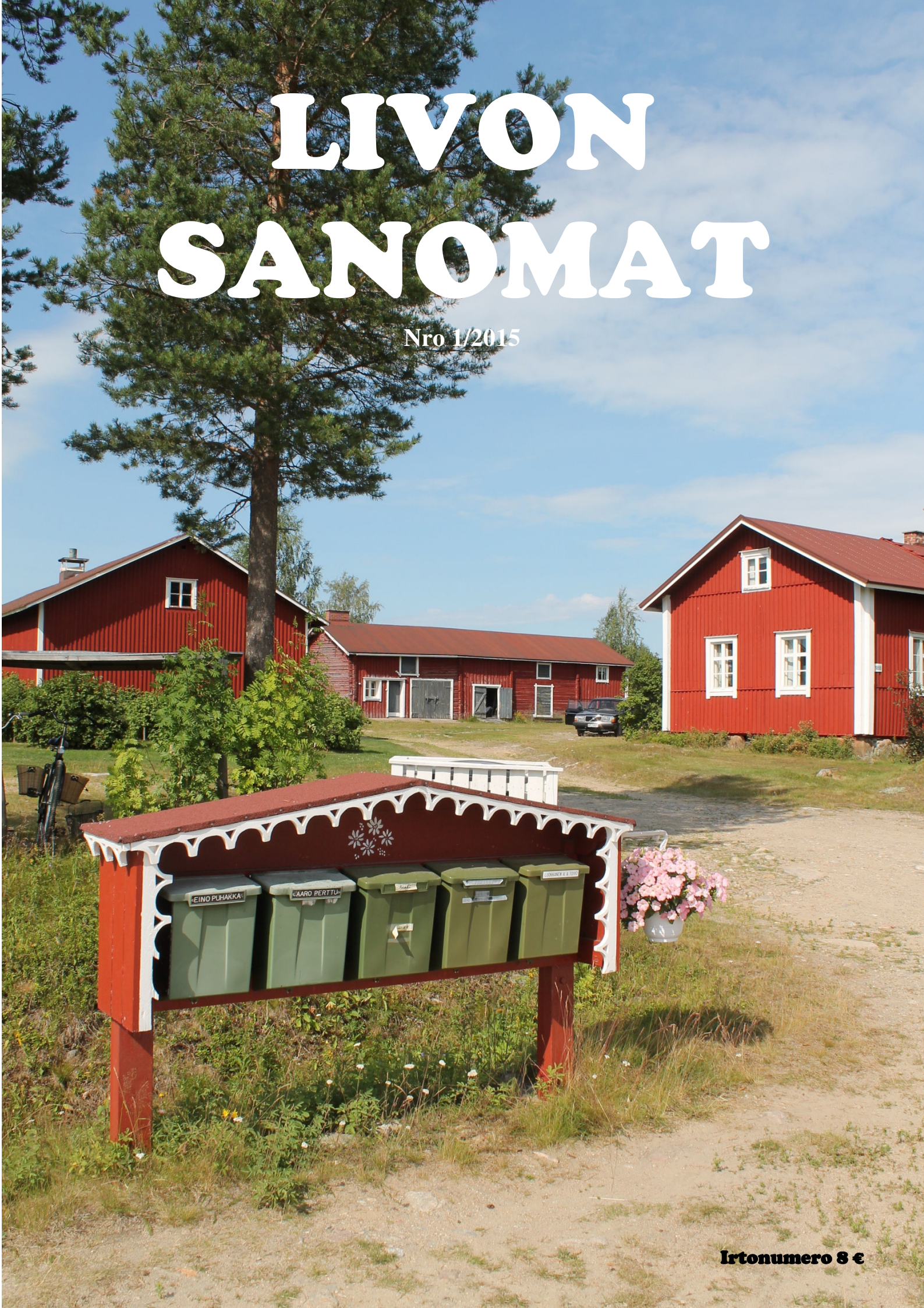

LIVON SANOMAT

Nro 1/2015

Irtonumero 8 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset	3
Ajankohtaista	3
Livokas ry:n tiedot	4
Uusia, vanhoja ja uusvanhoja työntekijöitä	5
Kuulumisia hankerintamalta	5
Taidekehrä –hankkeen kuulumisia	6
Livon rautatieasema	8
Livo jälleen mukana valtakunnallisessa kilpailussa!	8
Karhunveistoviikko Livolla 13. – 16.5.2015	9
Kalastuskunnan kuulumisia	11
Oulunkaari etsii ikäihmisten perhehoitajia	11
Aloite	12
Elettiin sitä ennenni –historiakirjan päivitustyö etenee	13
Livon vesiosuuskunnan kuulumisia	16
SuomiMies –bussi Livolla ja Sarakylässä	16
Rino ja Puppe ☺	17
Livon yhteisen alueen osakaskunnan (Livon kalastuskunnan) kalastuslupien hinnat vuodelle 2015	18
Heleppoa kuin heinänteko	19
Kirsiojantien sillan kunnostuksesta	20
Helmiä aina on	20
Tertun muistolle	22
Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan lupahinnasto 2015 – 2016	23
Urpon 80-vuotisjuhla	25
Niehkän päiväkirjasta	27
Muisteluja elämästäni – Reeta Peuraniemi	29
Heiniksen vierailu Livon kylätalolla	32
Vuoden kyläläinen 2014 – monitaitaja Marko Ojala	33
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	33
Takaisin remmiin!!!	34
Lentopallon kyläsarja	35
Kuntoklubin kuulumisia	37
Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri 17. – 19.7.2015	37
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat 2. jakso	38
Hieman hiljaisempaa kevättä kiitos	40
Lastennurkka	42
Ilmoitustaulu	43
Rautaromunkeräys	43
Palveluita	45
Livolla tapahtuu	46

PUDASJÄRVI
sininen ajatus - vihreä elämys

Kyläpäällikön terveiset

Kevään ensimmäiset muuttolinnut ovat saapuneet myös Livolle, joka on merkinä, että kesä on jo ovella. Talven aikana on päätetty tulevan kesän ohjelmista sekä mitä uutta toimintaa voidaan Livolla järjestää sekä miten ollaan mukana yhteistyötahojen kanssa kehittämässä lisää aktiviteetteja kylälle.

Hallituksen jäsenillä tuntuu virtaa riittävän ja ideoita tulee roppakaupalla, uskon että meillä kaikilla tulee olemaan mukava ja ohjelmarikas kesä edessä.

Kaikille oikein hyvää alkavaa kesää!

Terveisin,

Vesa

Ajankohtaista

Työntekijätilanteemme on parantunut alkuvuodesta huomattavasti! Saimme jatkettua Martta Nevalan sopimusta vielä toisen vuoden ja saimme myös puoleksi vuodeksi töihin meille vanhan tuttavuutemme Vaula Vähäkuopuksen. Vaulan mukana kulkee myös kaksi reipasta naista Tarja Haataja ja Sirkka Sirniö; Tarja kolme kertaa viikossa ja Sirkka kerran viikossa. Huomattavasti siis talkoilijoiden, Jarkon ja Minnan, pestit ovat helpottuneet Koululla. Tarvitsimme kuitenkin vielä kesäksi kaksi työntekijää koululle lisää, jotta toiminnot toimisivat joustavasti ja talkoilijoita säästären. Pari ”juttua” meillä asian ratkaisemiseksi on jo vireillä, mutta katsotaan miten käy. Ja milloin...

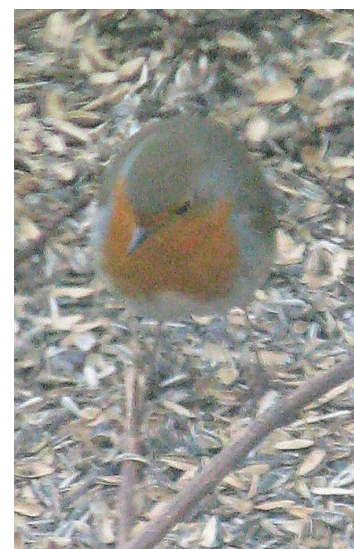
Pyrimme kesäksi tietysti palkkaamaan myös kylätalkkareita. Talkkarit ovat vielä hieman hakusessa, mutta heidän palkkaamiseksi on jo jotain vireillä. Tämän vuoden puolella työllistäminen on muodostunut hyvin työseväksi. Toivotaan, että se jatkossa edes hieman helpottaisi.

Heti, kun saamme talkkarin tai useamman palkatuksi, talkkaripalveluja on mahdollista myös kyläläisten ja mökkiläisten tilata esim. maisemanhoitotöihin, metsien harvennukseen tai vaikka halontekoon. Kylätalkkarin tuntihinta asiakkaalle on 8 €/h ja jos hän käyttää omaa tai kyläseuran moottori- tai raivaussaha, niin peritään lisäksi 1 €/h konekorvaus. Sahojen bensat ja öljyt tulee palvelun tilaajan hommata omasta takaa. Talkkarin työaika on 6 tuntia päivässä sisältäen kaksi 10 minuutin kahvi/ruokataukoa. Kylätalkkaria saa tilata Livon koululta (050 – 5520 280), jossa kootaan työvuorolistat. Talkkarin olisi tarkoitus myös jatkaa tänäkin kesänä kylän yhteisiä kesätöitä eli kylän tienvarsien ja rantojen raivausta. Raivaus siis teetetään Livokkaan työnä ja Livokkaan välineillä ja bensoilla, mutta mikäli haluat oman rannan raivaamiseen osallistua ”talkooapuna” sekä bensakustannuksiin, otamme avun hyvillä mielin vastaan.

Koululta kannattaa myös kysyä apua pienimuotoisiin kotiaputöihin (ei siis isoja kuurauksia), kuten vanhusten luona käyntiä, viikkosiivousta, ruoanlaittoa, leipomista tai vaikka muutamaksi tunniksi lastenvahtia. Kyselyt ja varaukset suoraan Koululle (050 – 5520 280) mahdollisimman aikaisin ennen tarvetta, jossa sitten kartoitetaan, että kuka pääsee ja mahdollisesti myös se, että milloin on mahdollisuus päästä. Kotiavun hinta on 8 €/h. Mikäli Sinulla on tiedossa juhliä, nyt kannattaa myös miettiä, että tilaisit valmiit leivonnaiset juhliisi Koulun monitaitoisilta naisilta.

Mukavaa kesää kaikille!

Minna
rahastonhoitaja-toimittaja-talkoolainen

Punarinta Ala-Livolla
kevääällä 2015. Kuva Anni-
Inkeri Törmänen.

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyyni, kirjasto)
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas@livo.fi)

Hallitus

Puheenjohtaja Vesa Salmela	p. 040 – 5866 470	vesa.salmela(at)isosyote.com
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)livo.fi
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Kauko Uusi-Illikainen		

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON,
JA TIETOTUVAN AUKIOLOAJAT**

1. – 30.5. sekä 31.8. eteenpäin

**ma-la 10 – 18
su SULJETTU**

31.5. – 30.8.

**ma-to, la 10 – 18
pe 10 – 20
su 12 – 16**

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston, ja tietotuvan**

HELATORSTAIN aukioloajat:

AVOINNA KOKO PÄIVÄN

JUHANNUKSEN aukioloajat:

**to 18.6 klo 10 – 20
pe 19.6. klo 10 – 14
la 20.6. SULJETTU
su 21.6. klo 12 – 16**

Livon Sanomat ilmestyy kolme kertaa vuodessa: huhti-toukokuun vaihteessa, elo-syyskuun vaihteessa sekä jouluksi. Mikäli Sinulla on juttuja lehteen, pyydetään ne tuomalla suoraan Livon koululle, postittamalla osoitteeseen: Livokas ry, Kirsiojantie 31, 93220 Livo tai lähettämään sähköpostitse: livokas@livo.fi tai minna.perttu@livo.fi.

Uusia, vanhoja ja uusvanhoja työntekijöitä

Olen Martta Nevala 55 v. Olen saanut olla Livolla omalla kylällä töissä vuoden verran ja pidän työstäni todella paljon. Olenkin todella iloinen siitä, että sain vielä toisen vuoden jatkoa.

Harrastan kesäisin pyöräilyä. Onkin mukava, kun saan koko kesän pyöräillä töihin. Työmatkakseni tulee viisi kilometriä.

Mukavaa kesää kaikille,

Martta Livolta

Vaula Vähäkuopus, Martta Nevala ja Sirkka Sirniö

Olen Vaula Vähäkuopus 56 v. ja asun Kouvalla – ”kaukana kaikesta”. Työmatkaa minulle kertyy 130 km päivässä.

Olin edellisen kerran töissä Livolla kesällä 2013.

Tykkään kulkea metsässä ja ihaila kauniita vaaramaisemia.

Vaula

Tarja Haataja

Olen Tarja Haataja 53 v. ja asun Jäkälävaarassa. Kotoisin olen Akanlahdesta, Lohirannalta, tukinsiirtolaitoksen ”naapurista”.

Olen kihloissa ja minulla on kolme aikuista lasta.

Harrastuksiani ovat käsityöt, leivonta ja kävelyillä käynti.

Tarja

Olen Sirkka Sirniö 33 v. Kouvalta. Olen ensimmäistä kertaa Livolla töissä.

Harrastan mm. lenkkeilyä, lukemista ja ristisanoja.

Sirkka

(Kuvat Jarkko Tarujärvi)

Kuulumisia hankerintamalta

VIENAN TIE –HANKE

Livolla odotetaan uuden rahoituskauden alkamista, jotta päästään todella suunnittelemaan Livon ja Vienan kylien välistä yhteistyöhanketta talkooperinteen ja käsityöperinteen välittämiseksi toisillemme. Toivottavasti Vienaan liittyvä hankerypäs saadaan kokonaisuudessaan Pudasjärvellä liikkeelle niin, että historia tältäkin osin tulee meille tutummaksi.

Pidämme siis silmät ja korvat auki, kun uusi EU-rahoituskausi käynnistyy. Jos sopivia rahoituksia tähän avautuu, olemme valmiina toimimaan näiden tavoitteiden eteen.

LIVON SEUROJENTALON KUNNOSTUS

**Suomen
Kotiseutuliitto**

Seurojentalon kunnostuksen neljänteen vaiheeseen on saatu Suomen kotiseutuliitolta myönteinen rahoituspäätös. Olemme hakeneet rahoitusta uunien muuraukseen, hormien kunnostamiseen, purutäytteen täydentämiseen, vesiosuuskuntaan liittymiseen ja veden johtamiseksi tarvittaviin putkitöihin.

Myönnetty summa on jonkin verran pienempi kuin haettu summa, joten Livokkaan hallituksessa on päätetty toteuttaa ensisijaisesti hormien kunnostukset ja uunien muuraukset, ja jos raha riittää, niin sitten toteutamme muutkin hankkeeseen suunnitellut toimet. Tavoiteaikataulu on toteuttaa hanke tulevan kesäkauden 2015 aikana.

KIIPEILYSEINÄN KÄYTTÖKOULUTUS

ProAgria Oulu ry on myöntänyt 300 euron rahoituksen, joka auttaa merkittävästi Livon harrasteet –hankkeessa rakennetun kiipeilyseinän käyttökoulutuksen järjestämisessä.

PUTAIDEN KUNNOSTUS

Karsikkoperän kunnostus odottaa edelleen ruoppausilmoituksen laatimista ja lähettämistä. Nyt kevättulviin ilmoituksella ei ole kiirettä, mutta toivottavasti kesän aikana asiassa päästään etenemään.

Peltiseppä Mika Häkkisen taidon-
näyte pönttöuunista
<http://www.ponttounit.com/ponttounit/kuvagalleria-uunit/>

**Anni-Inkeri
Taidekehrä –hankkeen kuulumisia**

Virikepäivien kevät 2015

Virikepäivät aloitettiin tammikuussa Livolla ja Aittojärvellä visailemalla paikallisia kyläkohtaisia kysymyksiä, joita löytyi netistä ja paikallislehdistä. Osa oli erittäin ajankohtaisia, toiset taas historiaan liittyviä, mutta aivot sai kuitenkin jumppaa. Samalla kartoitimme tulevaa toivomuslistaa siitä mitä tekisimme tämän kevään aikana. Aittojärven kevättoimintaan tuli aiheiksi mm: raamintekoa, geokätköilyn opettelua, Venkaan lähteellä käynti sekä Puurusen Raijan luona vierailu.

Aaro Perttu opastaa Kari Törmää luudan teossa. Liisa Puolakanaho seuraa opastusta valmis luuta kädessään.

Livon kevätlistaan tuli vanhan käsityön opettelu, joka toteutettiin luudan tekona Aaro Pertun opastamana. Kiitokset Aarolle, kun jakoi tietotaitoa meille muille. Samalla syntyi myös uusi KYLÄLUUTA kiertämään kylää ja etsimään samalla vanhaa edeltäjänsä. Listalle tuli myös laulua hyvällä ilmalla ulkona. Virallisemmiksi aiheiksi toivottiin tietoa edunvalvonnasta ja testamentin teosta. Karhunveistoviikosta keskusteltiin myös kovasti ja monta asiaa paperille panin, jotka olen eteenpäin ilmoittanut. Pelipäivä myös päätettiin pitää, joka sisältää mm: tikanheittoa, kettinginheittoa sekä vanhaa kiistoa.

Näyttelyyn teimme töitä kaikissa virikepäiväkohteissa. Näyttelyn avajaiset "Emme ole pelkkiä numeroita" olivat 5.3. Näyttely päättyi 7.4. Vielä päätöspäivänä olin esittelemässä näyttelyä Taivalkosken lähihoitajaopiskelijoille, jotka Rytinki Pirjon johdolla tulivat tutustumaan siihen. Näyttely oli jatkoa viimevuoden käsinäyttelylle.

Suurimmaksi osaksi työt olivat lyijykynätöitä. Moni ei ollutkaan paljoa koulun jälkeen kynää pitäneenkään kädessä, mutta myös yllätyksiä löytyi. Myös kaunista käsialaa oli töissä mukana, jos piirtäminen ei luonnistanut. Vanhemmalla ikäryhmällä on kaikilla luonnostaan kaunis käsiala, toista on tänä päivänä. Pelkkiä pölkkyjä. Me nuoremmat kalpenemme kateudesta teidän käsialanne edessä.

Maaliskuussa teimme palvelukeskuksissa perinteisiä höyhenkoristeltuja oksia heidän olohuoneisiinsa. Huhtikuussa aloitimme palvelukeskuksissa katsomaan Pudasjärven eri kylien tapahtumia ja muutenkin paikallisten aikaansaannoksia ympäri vuoden. Aloitimme katselukierroksen lumisista Syötteen maisemista. Siellä oli aiheena mm: kelkkailu. Paikalliset isännät eivät ole kuulemma käyttäneet kelkkaa kuitenkaan aivan samoin kuin kyseisessä kelkkafilmissä. Myös umpihankihihtoa, Panuman poroajoja, vappumeininkiä, Kipinän kesäjuhlaa ja Iijokisoudun päätöstapahtumaa seurattiin. Osa on ollutkin mukana tapahtumissa ja haastatteluja seurattiin tarkasti. Pudasjärvimarkkinoilta yleisökuvausta, ammattioppilaitoksen syysmarkkinat sekä kenttäratsastuskilpailut, joka oli vähän vieraampi tapahtuma. Tytöt saivat kuitenkin kiitosta hyvästä hevosen käsittelystä. Käytiin läpi myös Kylät kokkaamaan, uusi tapahtuma viime marraskuulta, sekä Kaamos kaatuu, joka oli vähän tutumpi tapahtuma. Lopuksi kuuntelimme aiheeseen sopivan laulun.

Palvelukeskuksen kauniit höyhenkoristellut oksat!

Lakkari halusi nähdä vielä sukujuuriltaan pudasjärveläistä Jenni Jaakkolaa. Pyörähdimme ympäri vuoden Pudasjärven tapahtumissa. Maisemat ovat aivan erilaiset toisella laidalla kuin toisella. Ja tapahtumia, kuinka paljon niitä onkaan Pudasjärvellä. Mutta tästä jatketaan taas virikepäivillä. Lopussa tekstiä, joka oli myös näyttelyn esittelytekstissä.

Työt on ajan vieneet
rämeen raivaus vahvistanut
rypyt käsiä poimuttanut

Sormi sinne
Sormi tänne
kallistunut
joku sormi matkalle jäänyt
Niillä mennään loppuun asti
Pärjätään

VOIMISSAAN on vielä
kätten voima

Tuotokset nää on tuottanut.

Hilkka (myös kuvat)
hilkka.anttila@livo.fi
puh. 040 - 717 9204

Lapin Nuorison Liitto ry

Livon rautatieasema

Tuomas Törmänen on suunnitellut rautatieaseman Livolle. Asema on tehty Lakkarin iltapäiväkerhossa.

Kuva Anni-Inkeri Törmänen

Jäämme nyt vain odottelemaan, että milloin Tuomaksen hieno suunnitelma toteutuu ja junat alkavat puksuttelemaan Livon kautta. Missähän kohtaa se aseman paikka olisikaan?

**Livo jälleen mukana
valtakunnallisessa kilpailussa!**

Suomen kotiseutuliitto julkaisi seuraavan tiedotteen internet-sivuillaan 16.4.2015:

Vuoden kotiseutuyhdistys -palkintoa tavoittelee jälleen hieno joukko yhdistyksiä. Peräti 44 Suomen Kotiseutuliiton jäsenyhdistystä on lähettänyt liiton toimistoon toimintakertomuksensa, joka samalla toimii kilpailuhakemuksena. Palkinto jaetaan tänä vuonna kolmatta kertaa.

**Suomen
Kotiseutuliitto**

Palkinto antaa tunnustusta aktiiviselle yhdistykselle, joka edistää ja kehittää kotiseututyötä. Vuoden kotiseutuyhdistyksen toiminta on yhteisöllistä ja nousee tavanomaisen toiminnan yläpuolelle. Valinta on tunnustus hyvin tehdystä, innovatiivisesta kotiseututyöstä.

Hakijat edustavat Kotiseutuliiton jäsenyhdistysten monimuotoisuutta: mukana on perinteisiä kotiseutuyhdistyksiä, kaupunginosayhdistyksiä, erilaisia museo- ja/tai kulttuuriyhdistyksiä sekä kyläyhdistyksiä ja aluejärjestöjä.

Vuonna 2014 palkittiin Kivijärven kotiseutuyhdistys Keski-Suomesta.

Suomen Kotiseutuliiton valtuusto päättää Vuoden kotiseutuyhdistyksen hallituksen esityksestä kevätkokouksessaan 8.5. Kajaanissa.

*Vuoden kotiseutuyhdistys -ehdokkaat aakkosjärjestyksessä: Alavus-Seura ry, Anjala-Seura ry, Kotiseutuyhdistys Euran Pirtti ry, Hankasalmen kotiseutuyhdistys ry, Heinola-Seura ry, Huittisten kotiseutuyhdistys ry, Härmä-Seura ry, Ii-Seura ry, Ilomantsi-Seura ry, Jalasjärvi-Seura ry, Janakkala-Seura ry, Juupajoki-Seura ry, Jämsänkosken Kotiseutuyhdistys ry, Kaarina-Seura ry, Kakskertaseura ry, Turku, Katajanokka-Seura ry, Helsinki, Kerimäki-Seura ry, Kihniö-Seura ry, Kisko-Seura ry, Koskelaisseura ry, Kivaniemen kotiseutuyhdistys ry, Kullaan Museo- ja kotiseutuyhdistys ry, Kuusankoski-Seura ry, Lahti-Seura ry, Kotiseutuyhdistys Lemun Kempit ry, **Livokas ry, Pudasjärvi**, Lohjan Kotiseutututkimuksen Ystävät r.y., Mustinmäen Maa- ja kotitalousseura ry, Leppävirta, Mäntsälä-Seura ry, Nurmo-Seura ry, Nuksio-Seura ry, Espoo, Pihtipudas-Seura ry, Pirkkala-Seura ry, Pirkkalan Taideyhdistys ry, Puotila-Seura ry, Helsinki, Pöljän kyläyhdistys ry, Siilinjärvi, Saarijärvi-Seura ry, Seinäjoen Törnävä-Seura, Somero-seura ry, Suodenniemi-Seura ry, Turkuseura-Åbosamfundet ry, Vanha Rauma Yhdistys ry, Vantaa-Seura ry, Vasittu Luuta ry, Kolari*

Jännitettävää siis jälleen kerran riittää! Peukut vaan pystyyn!

Karhunveistoviikko Livolla 13. – 16.5.2015

Viime keväänä karhunveistoviikko jäi ohjelmasta pois, mutta nyt palataan tuttuun aiheeseen uusin ideoin ja voimin. Mukaan kannattaa ilmoittautua myös aloittelijoiden. Mallia saa ottaa ja neuvoa kysyä kokeneemmilta. Tekemällähän sitä opitaan.

Karhunveistoviikko järjestetään jo seitsemättä kertaa. Tapahtuma kokoaa veistäjiä ympäri Suomen ja mukaan toivotaan myös uusia, veistoharrastuksessa alkutaipaleella olevia tulevaisuuden ITE-taiteilijoita. Veistämään ilmoittaudutaan suoraan Livon koululle 7.5.2015 mennessä p. 050-5520 280 tai sähköpostilla livokas@livo.fi. Tapahtuma järjestetään helatorstaiviikolla alkaen keskiviikkona 13.5. ja päättyen lauantaina 16.5. Keskiviikkona aloitellaan veistoa jo aamusta. Veistämässä on mm. Pudasjärven oma kuvanveistäjä Kari Tykkyläinen. Illansuussa kokoonnutaan 'Halurako' -nimisen lausuntaesityksen kuunteluun Livon seurojentalolle, Ruostehoville. Esityksessä sodankyläläinen lausuntataiteilija Tiinaliisa Multamäki ravistelee vanhoja käsityksiä ruonlausunnasta ja kansanrunoista. Hän on koonnut Suomen Kansan Vanhat Runot –kokoelmasta runoja, jotka

käsittelevät seksiä ja sen puutetta. Vanhimmat runot ovat 1600-luvulta ja tuoreimmat 1800-luvulta. Ennakko-lippuja esitykseen on mahdollista saada Pudasjärven uimahallista Puikkarista tai Livon koululta. Ennakkoli-pun hinta on 13 € ja ovelta 15 €. Mikäli Halurako –esitys osoittaa suurta suosioita, sitä on mahdollista järjestää toinen näytös samana iltana klo 21. Illalla järjestetään myös Iltapärinät klo 19, josta yleisön on mahdollista jo hankkia omikseen veistotuotteita.

Torstaina veistäminen jatkuu, mutta päivää varten kannattaa jokaisen harjoitella myös pöllin heittoa, koska vuorossa on pöllinheiton SM-kilpailut. Kilpailuissa on sarjat naisille ja miehille sekä luvassa mukavat tavarapalkinnot. Osanottomaksu 5 euroa. Torstaina esitetään myös ensiesitys moottorisahaveiston ITE-taiteilijan Kalle Aholasta kertovasta dokumentista. Dokumentin ovat tehneet 10 vuotta sitten Haapaveden opiston opiskelutyönä Aki Kopsala, Pertti Sarja ja Mikko Törmälehto. Dokumentin uusintaesitykset ovat pe ja la klo 10 ja 15.

Veiston ohessa perjantaina järjestetään leikkimieliset metsätaitokilpailut lapsille ja aikuisille. Kilpailun järjes-telyissä on kyläseura Livokas ry:n lisäksi mukana Pudasjärven metsänhoitoyhdistys.

Tapahtumasarja huipentuu lauantaihin, jolloin järjestetään lasten eläinveistoskarsinan avajaiset ja pikasahaus-kilpailu. Kilpailussa annetaan veistotyölle aihe ja tunti veistoaikaa. Kilpailu on yleisölle mieluisa seurattava. Tunnin ajan pärinä on kova ja purua ilmoissa, mutta sinä aikana hiljalleen selviää, minkälaisia aarteita puun sisään onkaan kätkeyntynyt. Parhaat veistokset palkitaan.

Karhuun pääsee tutustumaan lauantaina myös valokuvien muodossa, kun kajaanilainen karhuvalokuvaaja Ta-pio Kostet järjestää kaksi näytöstä omista karhuvalokuvistaan. Mielenkiintoinen kerronta kuvausretkien vai-heista saa jännityksen hiipimään myös katsojan selkäpiissä.

Kaikkina tapahtumapäivinä on toiminnassa Keramiikkakarhu –työpaja klo 12-16, jossa voi valmistaa karhuja omaksi iloksi tai osallistua kilpailuun. Kilpailussa tehdään ehdotuksia pudasjärviseksi liikelahjaksi tai matka-muistotuotteeksi, ja koko kesä on aikaa viimeistellä ideaa. Työpaja toteutetaan yhteistyössä Pudasjärven kan-salaisopiston kanssa ja opettajana toimii Vuokko Nyman. Ilmoittautumiset Livon koululle. Osallistumismaksu 5 €/päivä.

Joka päivä on esillä myös Halurako –näyttely, mahdollisuus tutustua vanhoihin työtekniikoihin päreiden höy-läyksessä, pöllin parkkuussa ja justeerilla sahauksessa sekä mahdollisuus tehdä opastettuna risutöitä. Risutöi-den saloihin opastaa Marja-Leena Tykkyläinen sekä Hilikka Anttila, Taidekehrä –hankkeen työntekijä. Jokai-nen halukas pääsee kokeilemaan ja tekemään käsillään kaunista.

Arpajaiset ovat torstaina sekä lauantaina. Hyvät tavarapalkinnot!

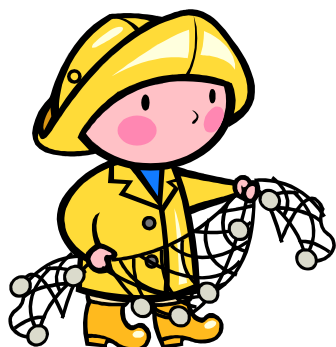
Karhunveiston tunnelmaa vuodelta 2010. Kuva Teemu Harjumaa

Kaikkina päivinä koululla on niin veistäjille kuin yleisöllekin tarjolla ruoka- ja kahvipalvelut, joten tulkaapa viihtymään karhunveistoviikolle! Puusta, metsästä, karhuista ja elämästä yleensä saa siis laajasti tietoa ja kar-tuttaa taitoa, kun suuntaa Livolle Karhunveistoviikolle.

Kaikki toivotetaan lämpimästi tervetulleiksi!

Anni-Inkeri Törmänen

Kalastuskunnan kuulumisia

Yhteisen alueen osakaskunnan (kalastuskunnan) sääntömääräinen yleinen kokous pidettiin Livon koululla lauantaina 18.4.2015. Paikalla sen verran äänivaltaisia osakkaita, että kokous voitiin pitää, eli vakioporukka, kuusi miestä. Kun käsiteltävänä on vain sääntöjen määräämät rutiiniasiat, eivät kokoukset yleensä kiinnosta ja tälläkään kertaa ei kokouksessa ollut mitään vetonaulaa.

Viime vuoden tilinpäätöksestä todettiin, että kalastuslupien myynti laski hieman edellisestä vuodesta, mutta kun menopuolella oli pudotusta edelliseen vuoteen verrattuna, jäi nettoylijäämäksi lähes viisi sataa euroa. Tämän vuoden kalastuslupien hinnoista keskusteltaessa lähtökohtana pidettiin uuden kalastuslain voimaantulon siirtymistä vuoden 2016 alkuun ja katsottiinkin, ettei viime vuotiseen hinnastoon tehdä mitään muutoksia. Sen sijaan lupamyyntipisteitä vähennetään ja keskitetään lupien myynti Livokkaan kioskille Livon koululle. Kioskin lisäksi lupamyynti jätettiin vain hoitokunnan puheenjohtajalle, siltä varalta, että jollakin kalamiehellä on tarvis saada lupa kioskin ollessa suljettuna.

Keskusteltiin verkkopyyntiä koskevista rajoituksista ja todettiin, että jos ja kun vaelluskalat- projekti jatkuu tänäkin vuonna, verkkopyynti on taas kiellettyä koko jokialueella heti siirtoistutusten alettua. Syyspyynti sallitaan putaisa ja perukoissa (kevätpyynnin lisäksi). Keskusteltiin myös ensi vuoden alussa voimaan astuvasta uudesta kalastuslaista, mutta siihen palataan loppuvuoden lehdessä. Keskusteltiin myös Livojoen kalakannoista. Todettiin, että järvitaimenistutukset eivät tuota toivottua tulosta, samoin harjus ei ota elpyäkseen. Selitystä ei osaa kukaan antaa. Sen sijaan made kärsii liian vähästä pyynnistä ja on kääpiöitynyt. Ylitiheän kannan vuoksi mateet eivät kasva. Ahven viihtyy ja kasvaa, samoin lahna. Säynäväkin on runsastunut ja isoimmat saaliskalat painavat jo reilusti yli kilon.

Hyvää kevättä ja kesää kaikille ja virkistäviä kalaretkiä!

Niilo

Oulunkaari etsii ikäihmisten perhehoitajia

Oulunkaari hakee lisää ikäihmisten perhehoitajia Iin, Simon, Pudasjärven, Utajärven ja Vaalan alueelle. Uusi valmennusjakso alkaa syyskuussa 2015, jos hakijoita on riittävästi. Hakuaika ikäihmisten perhehoidon valmennukseen on ajalla 1.5.2015 - 30.6.2015.

Toukokuun aikana järjestetään kunnissa perhehoidon infotilaisuudet, joissa on mahdollista tutustua ikäihmisten perhehoitoon tarkemmin ja esimerkiksi hakeutua perhehoidon valmennukseen. Infotilaisuus Pudasjärvellä on palvelukeskuksessa ti 12.5.2015 klo 17.30.

Lämpimästi tervetuloa!

Lisätietoja:

Hanna Siltakoski
puh. 050 - 436 6593
hanna.siltakoski@oulunkaari.com

Aloite

Livokas on lähettänyt seuraavanlaisen aloitteen Pudasjärven kaupungille:

Livokas ry
Kirsiojantie 31
93200 LIVO
www.livo.fi

ALOITE REITEISTÄ

26.3.2015

Pudasjärven kaupunki
Heino Ruuskanen
PL 10
93100 PUDASJÄRVI

SYÖTTEEN REITISTÖHANKKEET LIVON NÄKÖKULMASTA

Syötteen matkailua ja paikallista liikuntaharrastusta tukevia reitistöasioita on noussut Livolla esiin. Livon kyläkeskus toimii näissä reiteissä huoltotukikohtana, joka lisää reittien haluttavuutta matkailijoiden keskuudessa ja kannustaa livolaisia toimimaan aktiivisesti reittien suhteen.

1. Maastopyörä/patikointireitin luominen

Maastopyöräilijät ovat olleet Livolle yhteydessä ja toivoneet reittiä, jota ajaa. Livolla on mukavia kangasmaastoja, jokivartta ja muutamia laavuja, joiden kautta reitti voisi kulkea. Ajatuksena on, että Kurenalta pääsisi Livon kautta Syötteen maastopyöräreiteille ja takaisin Kurenalle pääsisi Iijokivarteen rakennettua Kannonpää-reittiä pitkin.

Kaupunki huolehtisi reitille maanomistajien kanssa sopimukset sekä opasteet, sillat ja lisäksi reitin näkyviin retkeilykarttoihin. Livokas ry olisi mukana reitin suunnittelussa niin, että paikallisia nähtävyyksiä saataisiin mahdollisuuksien mukaan reitin varrelle. Livokas ry auttaisi paikallistuntemuksellaan suunnittelutyössä.

2. Livojoen kanoottireitin kartta ja huolto

Pudasjärven kaupunki on aikoinaan painattanut Livojoen kanoottireitistä kartan Metsähallituksen ja muiden kumppaneiden yhteistyönä. Kartta on ollut jo useita vuosia loppuunmyyty. Karttaa varten on olemassa valmiit koskiselostukset. Kuvitusta voi olla tarpeen uusia ja reitin varren palveluita päivittää. Kartta olisi todella tarpeen jokea pitkin liikkuville melojille.

Kanoottireitin varrelle on aikoinaan rakennettu laavuja ja nuotiopaikkoja. Nämä kannattaisi tässä vaiheessa käydä läpi ja mikäli kunnostustarvetta ilmenee niin huoltaa. Esim. Livon koulun laavu on todella hyvässä kunnossa ja Ala-Livolla sijaitseva Valkolan rannan nuotiopaikka saattaisi vaatia huoltotoimenpiteitä.

Livokas ry voisi olla auttamassa kartan valmistusta esim. lähettämällä kaupungin käyttöön valokuvia Livojokivarresta. Livokas ry ottaa mielellään karttaa myyntiin Livon koululle.

3. Livon moottorikelkkauran peruskorjaus

Livokas ry toteutti kelkkauran rakentamisen vuonna 2003. Ura siirtyi kaupungin hallintaan vuonna 2008. Iin ja Yli-Iin kelkkailijat ovat sen jälkeen toteuttaneet oman jatkonsa rannikol-

ta Livon uralle, jotta pääsevät Syötteelle. Uraa ajavilta on tullut viimeaikoina lisääntyvässä määrin viestejä uran kunnosta. Sillat ja opasteet vaativat peruskorjausta. Paikoin on varmasti myös raivaustarvetta.

Mutkalan siirtymäuran toimivuudesta muistutetaan kaupunkia edelleen. Siirtymäuran siirtämisestä ei ilmeisesti ole tehty sopimusta ja karttoihin merkitty siirtymäura on ollut jo vuosia suljettuna kettingillä. Tämä voi aiheuttaa vaaratilanteita ja siksi pyydämme kaupunkia ryhtymään tarvittaviin toimiin asian tyylikkääksi ratkaisemiseksi.

Livokas ry on järjestänyt uraa käyttävien toiveesta Livon koululle tankkausmahdollisuuden. Toivomme, että ura pystytään lähiaikoina kunnostamaan ja se pysyy kelkkailijoiden käytössä tulevaisuudessakin. Esitämme myös, että Livon koulun palvelukohde tankkausmahdollisuksineen lisätään kaupungin teettämiin moottorikelkkareittikarttoihin.

Jos Livokas ry onnistuu työllistämään pitkäaikaistyöttömiä kylätalkkareita, joiden työnkuvaan näiden reitistöjen kunnostamiseen liittyvät tehtävät voivat sopia, teemme mielellämme yhteistyötä Pudasjärven kaupungin kanssa.

Toivomme, että Pudasjärven kaupunki pystyy ottamaan nämä reitistöhanketoiveet huomioon suunnitellessaan Syötteen reitistöhankkeita tuleville vuosille. Livo päiväkäyntikohteena on monellakin tavalla saavutettavissa ja meillä Livon koululla palvelu pelaa niin läheltä kuin kauempaakin tuleville.

Livo 26.3.2015

Livokas ry:n hallituksen puolesta,

Vesa Salmela (pj.)

Anni-Inkeri Törmänen (siht.)

Heino Ruuskanen on käsitellyt aloitteen Virpi Harilahti-Juolan ja Jorma Pietiläisen kanssa ja siihen on suhtauduttu positiivisesti. Hankkeisiin pyritään löytämään rahoitukset. Jäämme odottamaan kuulumisia!

Elettiinhän sitä ennenni –historiakirjan päivitystyö etenee

Nyt on kevätkausi takana kansalaisopiston Livon kylähistoriakurssista. Kirja ei vielä tullut valmiiksi. Tekstit käytiin syyslukukaudella lävitse ja kuvat nyt kevään puolella. Kuvien etsinnässä onkin melkoinen työ. Yritämme siis löytää kaikki historiakirjassa olevat kuvat alkuperäisinä omistajiltaan. Kuvia on kaikkiaan 272 kappaletta. Aikoinaan kuvia ei ole tallennettu sähköiseen muotoon, niin siksi uuteen painokseen joudumme kuvat etsimään.

Jos tämän lehden lukijoilla on kotonaan Livon historiakirjassa olevia kuvia, niin olkaa rohkeasti yhteydessä Minna Perttuun tai Anni-Inkeri Törmäseen. Alkavan kesän aikana on tarkoitus etsiä viimeisimmätkin vielä kadoksissa olevat.

Jospa ensi talven aikana päästäisiin kirja viimeistelemään ja saataisiin siitä uusi painos otetuksi. Historiapiirissä on ollut mukava, yhteistä asiaa eteenpäinvievä tunnelma. Me Minnan kanssahan ei kovin paljoa menneistä omakohtaisesti muista, mutta moni käänne kylämme historiassa on tullut meillekin tutuksi. Tulkaapa siis nuorisokin ensi syksynä mukaan, niin saatetaan oppia vielä lisää!

Alla kuvien etsintätehtäviä. Kenellähän ovat esimerkiksi seuraavat kuvat?

Lepotauko Alavainion talon rakennustyömaalla 50-luvun puolivälissä (iltamiin valmistautumista?). Vas. Lauri Salmela, Paavo Salmela, Olavi Puhakka, Sakari Perttu, Risto Salmela, Aaro Perttu, Matti Salmela, Hilda Salmela ja Jorma Perttu.

Kuva kirjan sivulla 25

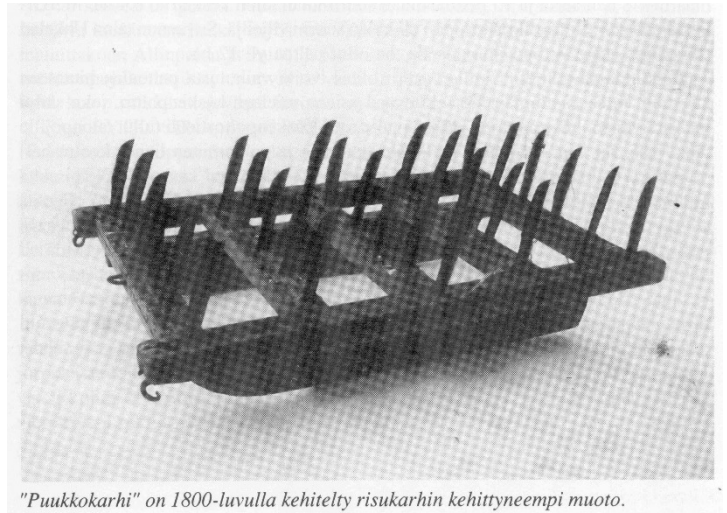
Matti Kylmäluoma-Tuomivaara tuli Taivalkoselta Suuntoon v. 1890 ostettuaan tilan Alfred Paavolalta. Sukunimi muuttui myöhemmin Suvannoksi. Kuvassa Matti vaimonsa Reetan (o.s. Holappa) ja tyttäriensä Annan ja Maritta-Amandan kanssa. Edessä Joonan tytär Hilma ja oikealla Jenni. Kuva v. 1915.

Kuva kirjan sivulla 61

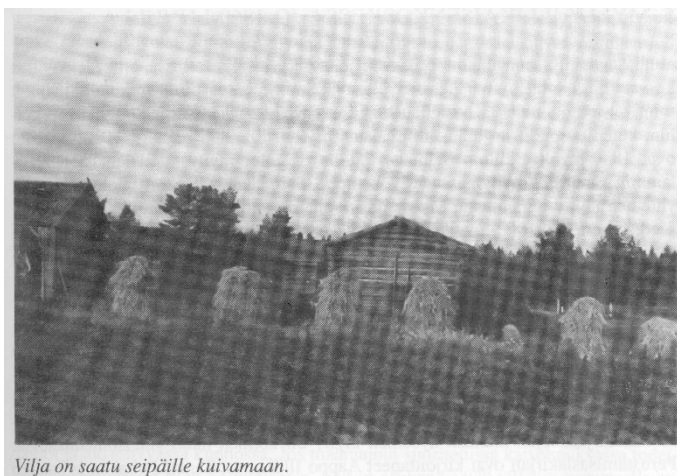
Pärjänsuon raivaajia: Martti ja Eila Viuhkola Valmetin edessä.

Kuva kirjan sivulla 110

"Puukkarahi" on 1800-luvulla kehitelty risukarhin kehittyneempi muoto.

Kuva kirjan sivulla 142

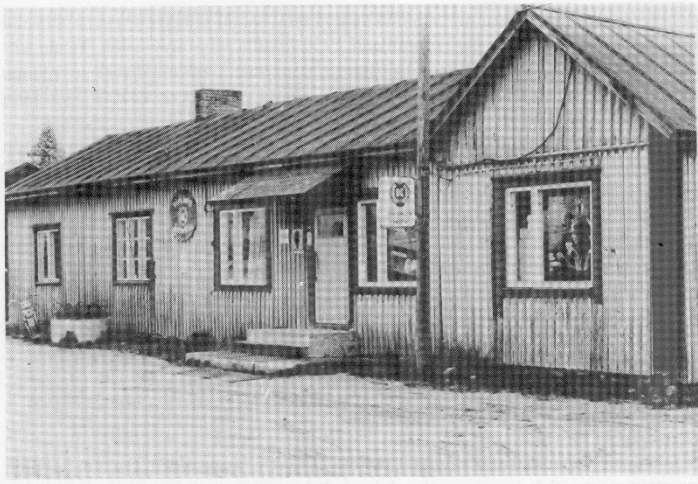
Vilja on saatu seipäille kuivamaan.

Kuva kirjan sivulla 149

Puintityöt Laineen puimalanssilla 1944. Oljenkantaja Eino Puhakka, ruumenmuorit Elsa Liikanen, Salli Uusi-Ilkainen, korin takana Betty Uusi-Ilkainen ja Aaro Perttu, korin tällä puolen Tapio Uusi-Ilkainen sekä koneenkäyttäjät Evert Perttu.

Kuva kirjan sivulla 149

Kiusalan kauppa. Veljekset Sakari ja Niilo Luokkanen rakensivat 1940-luvun lopulla yhteisen kaupan Pärjänsuolle Lintuperän ja Latvan teiden risteykseen. Kauppa jäi kuitenkin pian yksin Niilon omistukseen. Kauppa lopetettiin vuonna 1976.

Kuva kirjan sivulla 222

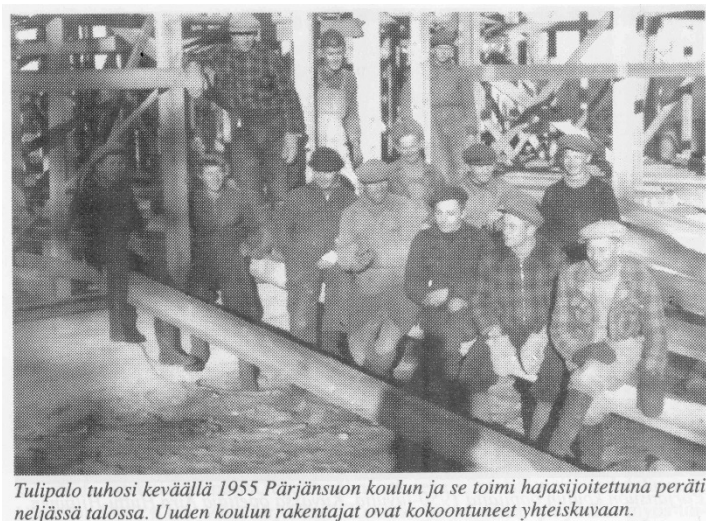
Tiestön kunnan parannuttua polkupyörästä tuli yleinen kulkuneuvo myös Livolla. Kuvan pyöräilijät Antti Roininen ja Jaakko Puolakanaho (Kirsilä).

Kuva kirjan sivulla 235

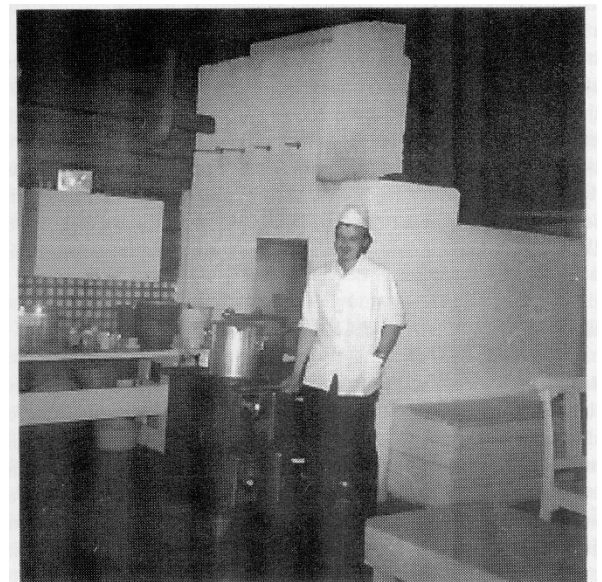
Livonkylän posti toimi Visalassa vuosina 1977–91. Postinhoitajana oli talon emäntä Saima Illikainen.

Kuva kirjan sivulla 249

Tulipalo tuhosi keväällä 1955 Pärjänsuon koulun ja se toimi hajasijoitettuna peräti neljässä talossa. Uuden koulun rakentajat ovat kokoontuneet yhteiskuvaan.

Kuva kirjan sivulla 292

Livon koulun pitkäaikainen keittäjä Paavo Koivukangas.

Kuva kirjan sivulla 271

Anni-Inkeri

P.S. Koululta löytyy täydellinen lista kirjan puuttuvista kuvista. Käy tutustumassa siihen, jos vaikka arkistois-tasi tai albumeistasi sattuisi löytymään kirjasta vielä puuttuvia kuvia.

Livon vesiosuuskunnan kuulumisia

Näin kesän kynnyksellä on hyvä muistaa vesiasioitakin. Livon vesiosuuskunnan mittarinluku toteutetaan omatoimisesti ainakin tänä vuonna. Jos käytäntö onnistuu, se otetaan pysyväksi. Mittarilukemia seurataan, eli jos ne poikkeavat huomattavasti edellisvuosista ja vedenkäyttöön ei ole tullut muutoksia, olemme yhteydessä mahdollisten vuotojen vuoksi. Näitä vuotoja sattuu aina silloin tällöin, vanhat ja joskus uudemmatkin putket ja liitokset antavat periksi ja vettä valuu maahan melkoisia määriä. Siksi on hyvä myös välillä seurata sitä kotona olevaa mittaria, että pyöriikö se vaikka hanat ovat kiinni. Jos pyörii, niin silloin jossain vuotaa. Meillä on Livolla erittäin hyvä ja raikas vesi, sitä ei sovi sotkea.

Miettiessäsi liittymistä vesiosuuskuntaan, ota yhteyttä toimitusjohtajaan (Sonja Törmänen 044-9996 309) tai puheenjohtajaan (Kauko Juutinen 0400-294 454), laitetaan teillekin laadukasta vettä suoraan putkea pitkin tulemaan. Livon vesiosuuskunnan liittymismaksu on 800 € ja jäsenmaksu 16,82 €. Vuosittainen perusmaksu on 50 € ja käyttömaksu 0,30€/m³. Sen lisäksi, että on hyvää niin on vielä edullistakin!

Livon vesiosuuskunta etsii uutta toimitusjohtajaa, joten jos tehtävä kiinnostaa, ota yhteyttä puheenjohtajaan.

Sonja Törmänen

Hei, sinä 15 – 17 –vuotias nuori!

Pudasjärven OP lahjoittaa 20:lle nuorelle kesätyöpaikan kesällä 2015.

Kaikilla Pudasjärven kaupungin alueella toimivilla yleishyödyllisillä yhdistyksillä oli mahdollisuus hakea 30.4.2015 mennessä työllistämistukea nuoren työllistämiseen Pudasjärven Osuuspankilta. Pankki maksaa yhdistykselle nuoren palkan 360 euroa ja yhdistys hoitaa käytännön palkanmaksun sekä lakisääteiset kulut.

Myös Livokas ry haki tukea määräpäivään mennessä ja Pudasjärven Osuuspankki myönsi Livokkaalle tukea kahden 15 – 17 –vuotiaan nuoren työllistämiseen. Palkkatukea ovat Livokkaan lisäksi saaneet myös Pudasjärven Urheilijat, Kurenpojat, Kurenkylän maa- ja kotitalousseura ry, Jongun alueen kyläyhdistys ja Kesseli. Kesätyöpaikkoja tarjoavien lista työtehtävineen löytyy osoitteesta op.fi/pudasjarvi tai pankin Facebook-sivuilta viikolla 19.

Livokas tarjoaa nuorelle kyläkaupan, suoramyynnin, kirpputorin, kirjaston, käsityötilojen, asuntovaunualueen tehtäviä sekä erilaisiin kylätapahtumiin liittyviä tehtäviä. Kesätyö ajoittuu kesä-elokuulle 2015 ja se voi jaksottua tarvittaessa useaan eri jaksoon. Laskennallinen työaika on 60 tuntia, viikkotuntimäärän ollessa kuitenkin enintään 30 tuntia. Mikäli olet kiinnostunut Livokkaan työtehtävistä ota yhteyttä minna.perttu@livo.fi tai puh. 040 – 5049 663 **22.5.2015 mennessä**.

Rino ja Puppe ☺

Rino

- Rino on herttainen koira. Rino tykkää että sille heitetään keppiä tai frisbeetä. Rino tuppaa aina kaikkeen missä minä olen esim: kun Rino on ulkona ja muut sisällä, Rino ramppaa ovenkahvaa niin kauan, että pääsee sisään. Rino ei koskaan karkaile, paitsi jos on ukkosta tai montulla ammutaan savikiekkoja. Jos olen Minnalla ja Markolla yötä niin käyn aina katsomassa Rinoa ja Puppea, kun olen herännyt.

Vieläkin Rinosta... ☺

- Rino on todella hauska...☺ Eikä hän mene aitaan ilman suupalaa. Ja hän kyllä tietää milloin mennään roikkaan, niin tietenkä Rino istuu kauemmas, eikä liiku mihinkään. Aina Rino osaa etsiä kaikista suurimman kepin metsästä.... Rino ui meidän kanssa aina kesällä ja sille heitetään vesi-frisbeetä.☺

Puppe

- Puppe on ihana pikku mykrittäjä, hän kävelee aina niin söpösti peppua heiluttaen..☺ Puppe yleensä kantaa köyttä suussa, eikä leiki sen kanssa. Puppe tykkää, että sitä rapsutetaan. Puppe karkailee aina joskus koululle ja millon mihinki. Jos Puppen huoneen portti on kiinni ja jos olen keittiössä, niin Puppe vinkuu koko ajan, että pääsisi pois kodinhoitohuoneesta☺.

Vieläkin Pudesta... ☺

- Puppe on tosi kiva ja hänen äänet ovat hyvin hauskoja. Minä ja Puppe ruukataan kesäisin istua Rinon kopin katolla, kun en itse pääse Puppen kopin katolle. Puppe vetää minua aina joskus pulkassa paitsi, että aina hän jättää minut puolitiehen☺. Puppe on joskus aika haisis elikkä (haisunäätä), kun on pyörinyt jossain sonnassa.. Puppen ja Rinon kanssa on kiva hiihtää talvella. Kesällä minä, Puppe ja Rino kahlataan Ruosteojassa.

Rino ja Puppe -loru

*Oli Pupella pallo suussa
ja Rinolla keppi suussa,
Puppe senkun karkailee,
Rino se vain hymyilee. ☺*

Loppu

Iloista kesää kaikille!

Laura

Rino, Laura ja Puppe syksyllä 2014. Kuva Marko Ojala

Livon yhteisen alueen osakaskunnan (Livon kalastuskunnan) kalastuslupien hinnat vuodelle 2015

Verkkopyynti on sallittua putaissa ja lahtiperukoissa ja myöskin varsinaisessa jokiuomassa, ei kuitenkaan koskien ja nivojen välittömässä läheisyydessä, kesäkuun loppuun asti. Kuitenkin niin, että jos merilohien istutukset alkavat ennen tätä määräaikaa, myös verkkopyynti on lopetettava silloin. Harjuksen alamitta on koko Iijoen vesistön kalastusalueen vesissä **35 cm** ja taimenen **alamitta 60 cm**. Muuten pyynnissä noudatetaan kalastuslain määräyksiä. Ei saaliskiintiöitä.

Kalastuslupien hinnat osakkaille ja kylässä vakituisesti asuville asukkaille:

Verkkolupa, osakas	5 merkkiä	a.	1,00 euro/kpl
Katiskalupa, ”	ei rajoitusta		1,00 ” ”
Haukikoukut, ”	10 koukkua		0,20 ” ”
Uistinlupa, ”			5,00 ” koko kausi

Kalastuslupien hinnat osakaskunnan vesialueen rannalla oleville mökkiläisille:

Verkkolupa, huvila-asukas	2 merkkiä	a.	1,50 euro/kpl
Katiskalupa, ”	ei rajoitusta määrään		1,50 ” ”
Haukikoukut, ”	5 koukkua		0,40 ” ”
Uistinlupa, ”			10,00 ” koko kausi

Osakaskuntaan kuulumattomille ulkopuolisille myytävät uistinluvut:

Uistinlupa, ulkopuolisille	10,00 euroa	1 vuorokausi
” ”	15,00 ”	2 vuorokautta
” ”	20,00 ”	1 kuukausi
” ”	30,00 ”	koko kausi

Kalastuslupien myynti:

Livon koulu	Kirsiojantie 31	puh. 050 - 5520 280
Niilo Kokko	Kirsiojantie 214	puh. 040 - 7205 043

Livon yhteisen alueen osakaskunta / Livon kalastuskunta

Heleppoa kuin heinänteko

Ennenhän oli kesät paljon pitempiä ja lämpimämpiä kuin nykyään tai ainakin se siltä tuntuu vaikka ilmaston pitäis olla päinvastoin lämpiämään päin.

Joskus poikassa kuulin jossain, kun pari aikuista miestä tarinoi entisistä "paremmista" ajoista: "Kesällä se oli mukavaa, kun äiti komensi aina aamusta uimaan pois haitolta. Siellä me päivät posuttiin vedessä ja äiti toi aina laiturin nokkaan näkkileipää, ettei tarvinnut kesken päivän ainakaan syönnin takia nousta vedestä. Suoniityllä sitten harjoiteltiin hiihtoa talvea varten ja aikuiset keräili heinän täppeitä kasaan (liekkö joku saanut sieltä ajatuksen nykyisiin suohiihtoihin)".

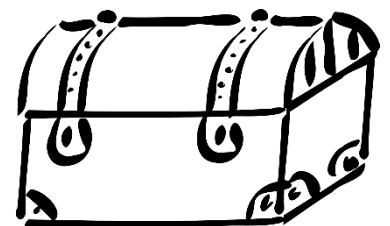
"Sitten kun siirryttiin varsinaisiin peltoniittyihin, niin niitto oli helppoa kun vedettiin siima pellon yli ja molempiin laitoihin vietiin hevoset, joihin siima kiinnitettiin. Hevoset laukotettiin toiseen päähän peltoa ja niin oli luoko nurin. Naapurilta saatiin rupelilentokone lainaksi aina, kun piti luokoa karhoa. Pintoja myöten vain ajeltiin niin, että heinät pöllysi. Se vain piti varoa, ettei rupeliin tarttunut heiniä".

Muun muuassa tämmösiä tarinoita kertovien arvostushan nousi heti ja korkealle poikasen mielessä. Liekkö ollut siteeksikään totta. Tuntuuhan se nykyään vanhana ukkona, kun katsoo noita alle kymmenvuotiaita kloppeja, että ne on aivan pikkupenskoja, niin kuin ne onkin. Muistan ainakin itse valjastaneeni hevosen monia kertoja ja karsinoita tyhjentelin keväällä ja ajelin pellolle. Samoin jonkinmoisia heinäkuorman tapaisiakin talvella tuli haettua peltoladoista. Varmaan kaikilla muillakin maalaispojilla oli samanlaisia hommia. Kymmenissä taisin olla, kun hevosaika loppui kotipaikassa.

Ensimmäinen muistikuva omasta elämästäni taitaa olla se, kun oli mennyt löröt housuun ja Meimi -tätini yritti vaippoja vaihtamaan. Eihän siitä valmista tullut, kun ujostutti niin, että märy pääsi. Ei vissiin pääni keikkunut silloin vielä kovin korkealla.

Sitten jo kahdeksankymmentäluvun lopulla, kun omat lapset alkoivat lähestyä kymmentä vuotta, piti pojallakin tietysti kesäksi olla peltoauto ja talveksi moottorikelkka. Silloin alkoivat ns. pelikoneetkin tulla yleisempään käyttöön. Comondore 64 taisi olla ensimmäinen, jonka penskat puolukkarahoillaan ostattivat. Taisivat olla alaluokilla koulussa. Sehän meinasi koukuttaa jo vanhempiakin, kun ei ennen oltu semmosia vehkeitä kunnolla nähtykään, saatikka sitten koskettu.

Joskus kuusikymmentä luvulla satuin olemaan Perttulan pihalla, kun Urpo tuli jostain savotasta (hevosella tai kolmivitosella Massikalla) ja reessä oli iso arkku. Sitähän tietysti piti mennä utelemaan, että mitä siinä on sisällä. Se on vain savotan tili, rahaa täynnä, sanoi Urpo totisesta naamasta ja minä tietysti uskoin. Saattoi ollakin.

Pertun Sakari myös kyseli kerran huvikseen, että onko sillä teidän vanhaisällä monta miljoonaa rahaa. Minä tietysti kehuun, että on sillä ainakin kymmenen miljoonaa. Se oli vissiin isoin luku jonka tiesin. Taisi olla sitä aikaa, kun ei oltu vielä nollia leikely pois. Itsekin olin suurimmillaan jokusen markan nähnyt. Viiden pennin tikkareita joskus ostanut ja tarkasti etukäteen olin laskenut, paljonko pitää saada rahasta takaisin.

Näitä piirteli,

Aaro

Kirsiojantien sillan kunnostuksesta

Suvanto-Livon yksityistien tiekunta on 21.2.2015 pitämässään kokouksessa päättänyt kunnostaa Illikaisenkosken ylittävän sillan. Siltasuunnittelu on päätetty tilata Ramboll Oy:ltä ja työ on käynnissä parhaillaan. Suunnittelussa ei ole tullut eteen siltatarkastuksen havainnoista poikkeavia asioita.

Teräspalkkien kunnostamisen rinnalle on nostettu palkkien uusimisen vaihtoehto, josta tiekunta pääsee päättämään, kun urakkatarjouksien hinnat ovat selvillä. Uusilla palkeilla sillan kantavuus saataisiin varmuudella riittämään tulevaisuudenkin puukuljetusten tarpeisiin, eikä palkkien uusinta tule välttämättä paljoka kalliimmaksi kuin vanhojen palkkien kuljetus huolto paikalle ja takaisin sekä perusteellinen puhdistus ja uudelleenmaalaus.

Kun suunnitelmat ovat valmiit, tiekunta toimittaa ELY-keskukselle sillan korjaushakemuksen. Siltoihin saatava valtionosuus on yleisimmin 75 % toteutuneista kustannuksista. Todennäköisesti sillan korjaus tapahtuu aikaisintaan kesällä 2016.

Illikaisen kosken ylittävä silta tarvitsisi kipeästi korjausta.

Tiekokous päätti myös tilata tieyksiköinnin päivityksen. Edullisimman tarjouksen teki Maanmittauslaitos, joka on päässyt työssä jo alkuun. Kunhan tiedot saadaan vielä tarkistettua, niin yksityistien hoitokunta kutsuu koolle tiekokouksen vahvistamaan yksiköt.

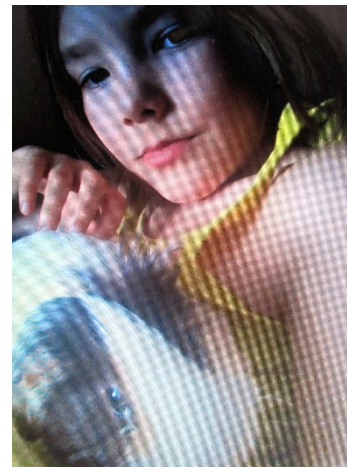
Anni-Inkeri

Helmiä aina on

Helmet kiiltää
ja kiittää.
Me pysymme lähelläin
kuin helmet pussissa.
Käymme samoissa paikoissa,
mutta emme samaan aikaan.
Helmet kiiltää
ja kiittää piiloon, kannonkoloon!
Pysyt kuitenkin lähellämme.

Kevätterveisin,

Minja Salmela 9 v.
(kuva Ulla Salmele)

Minja ja Marsu

Tertun muistolle

On kuin tuhat tuulta itkisi ikävää. Ystävä kallein on poissa.

Terttu on kulkenut Livolla asuessani elämäni mittaisen matkan naapurina, työkaverina, ystävänä – monissa elämän vaiheissa. Kyläläiset ovat myös tykänneet, koska Terttu oli monessa mukana; emäntänä lukemattomissa tilaisuuksissa Livon koulun hengettärenä. Voinpa ajatella, ettei ollut mitään juhlaa ja tilaisuutta, joissa Terttu ei jollain lailla ollut mukana, koska hän oli kaikkien ystävä.

Aikanaan muuttaessani Livolle, kun menin koululle töihin, oli hyvä saada vanhemman viisaita neuvoja omaan työhön, koska en ollut ennen ollut koululla töissä. Vuosien myötä meistä tuli hyvät ystävät ja monet kerrat hän kutsui kahville, jolloin vaihdoimme kuulumiset. Meidän perheistä tuli hyvät ystävät, ei ollut yhtään joulua, ettei Terttu piipahtanut lahjan ja joulukukan merkeissä meillä. Iloinen ääni toivotti pakettien kera Hyvää Joulua koko perheelle!

Tertun muistopöytä

Maa- ja kotitalousnaisten käsityöilloissa kuljettiin yhdessä, milloin Tertun, milloin meidän kyydissä ja varmaan meille kaikille tuotti iloa olla yhdessä. Syksyllä oltiin Naavalassa vielä yhdessä kutomassa.

Monet eri kansalaisopiston kurssit kävimme koululla. Voi sanoa, että kaikilla kursseilla oltiin yhdessä tekemässä aina jotain ja käsityöt olivat Tertun rakkain harrastus. Marjassa, lähinnä vatussa, kävimme syksyllä joskus yhdessä. Muistan yhden reissun erityisesti, kun Tertulla oli silmä kipeä ja silmätipat mukana. Minä ihmettelin, että ”Miten ne tipat saadaan hyvin metsässä silmiin?”. Terttu rojauti auton konepellille selälleen tippapullo kädessä ja sanoi, että: ”Laitahan Ulla tipat, niin jatketaan poimimista.” No, niin jatkettiin ja vattuja poimittiin puolitoista sankoa molemmat. Reissu oli jälleen kerran mukava; kahviteltiin ja nautittiin luonnon kauneudesta.

Lapset olivat Tertulle rakkaita – kaikki lapset. Kerran, kun kävin omien lastenlasteni kanssa Tertun luona kylässä, hän innostui leikkimään heidän kanssaan. Meidän Minja oli pieni, kun menimme ensimmäisen kerran Tertun luo ja hän sai juoda kermanekasta maitoa, koska niin halusi. Sen jälkeen Minja kävi kylässä tosi mielellään Tertun luona aina. Ei niin pientä, ettei paljon rakkautta.

Joulun alla sain kuulla Tertun sairastumisesta, olin huolissaan. Vaikutti omaan joulumieleenkin, koska jo läheisilläni on vaikeita sairastumisia. Tiedän, että huolettaa ja vaikuttaa kaikkeen elämään omassa arjessa.

Kävin Tertun luona sairaalassa ja juteltiin asioista. Kysyin voisinko vuorostani syöttää Sinua, koska Sinäkin olet huolehtinut meidän livolaisten lasten syömisistä aikoinaan. Hiljalleen syötiin ja ruokaa meni lautaselta. Se oli minulle koskettava hetki siinä Tertun vieressä. Sisälläni kävi suuri tunne luopumisesta ja ikävästä, koko meidän yhteistä ajasta. Viivyin vielä jonkin aikaa, Paavo tuli myös ja hiljalleen siitä lähdin kotiin. Vielä viimeinen halaus Tertulle.

Olit meidän kaikkien livolaisten ystävä ja olet sitä aina.

Itä on tullut Luojaani
armias ole suojaani.
Jos sijaltain en nousisi

Rakkaudella ystäväsi,

Ulla (myös kuva)

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan lupahinnasto 2015 – 2016

Lupahinnasto ja rajoitukset voimassa 15.4.2015 – 31.4.2016

Osakkaat ja vakituisesti alueella asuvat

	Euroa
Pyydysmerkki, verkkojen määrä enintään 6 kpl	5
Vapakalastus henkilökohtainen, koko kesä	20
Vapakalastus koko kesä, perhelippu	50
Mökkilupa, kiinteistökohtainen, vapaa-ajan asuntoon	100
Koukkupyynti sisältyy lupahintoihin	
Ravustus sisältyy lupahintoihin	
Tuohustus sisältyy lupahintoihin	
Vesilintujen metsästys sisältyy lupahintoihin	

Vieraat

	Euroa
Pyydysmerkki verkolle tai katiskalle enintään 6 kpl	7
<i>Vapakalastus:</i>	
1 vrk 1 henkilö	10
1 kuukausi	40
kalastuskausi	60
<i>Vesilintujen metsästys:</i>	
1 vrk	10
koko syksy	20

Pyyntirajoitukset

Kahden viikon rauhoitusaika noin kesäkuun alusta, kirjolohen tai taimenen istutuksesta lähtien noin 500 m jokivartta molempiin suuntiin
 Yksi vapa/kalastaja kerralla vedessä
 Taimenen alamitta 60 cm
 Harjuksen alamitta 35 cm
 Tahnasyötin ja katkaravun käyttö kielletään koko osakaskunnan alueella.
 Pilkkiminen kielletty niva- ja koskipaikoissa (kalastuslaki).
 Verkkopyynti kielletään koko Livojoessa, osakaskunnan alueella **tarvittaessa** merilohen istutuksen vuoksi.
 Mato-onginta on kiellettyä jokialueella (kalastuslaki).
 LUPAKIINTIÖ VAPAKALASTUS, lohikalat 2 kpl/vrk/hlö

Aitto-oajan kalaveden osakaskunnan kalastusalue

Livojoki Vääräkoskelta Iijokeen, Härmänjokea (Iijoen haara) noin 0,5 km ala- ja ylävirtaan. Aittojärvi, Aitto-oja, puolet Etelälampea, Eteläoja, Lauttasenlampi, Lauttasenoja,, Kankaisenlampi, Matalalampi, Pieni Viianlampi, Närhilampi, Närhioja, osa Vasikkalampea, osa Ritvanojaa, Taivallampi, Kivilampi, Pikkukataisenlampi, Voilammet, Voilamminoja, Männikönlampi, Takalampi, Saarilampi, osa Aintionojaa ja Vellisenlampi

Sukunimi	Etunimi	Osoite	Puhelin
Luusua	Mirja	Aintiontie 42	040 – 511 4535
Illikainen	Kalevi	Siuruanatie 1244	0400 – 344 181
Stenius	Mertsi	Sarakyläntie 177 C	0400 – 663 961
Piri	Matti	Vanhalantie 38	044 – 038 1193
Pihlaja	Simo	Puurusentie 44 B	040 – 500 8762
Ylikoski	Pirkka	Siuruanatie 899	040 – 731 4430
Oravainen	Kari	Siuruanatie 764	050 – 302 7260
Livojoen leirintäalue		Ranuanatie 1405	044 – 272 2230
Neste Pudasjärvi		Pietarilantie	08 – 822 522

Urpon 80-vuotisjuhla

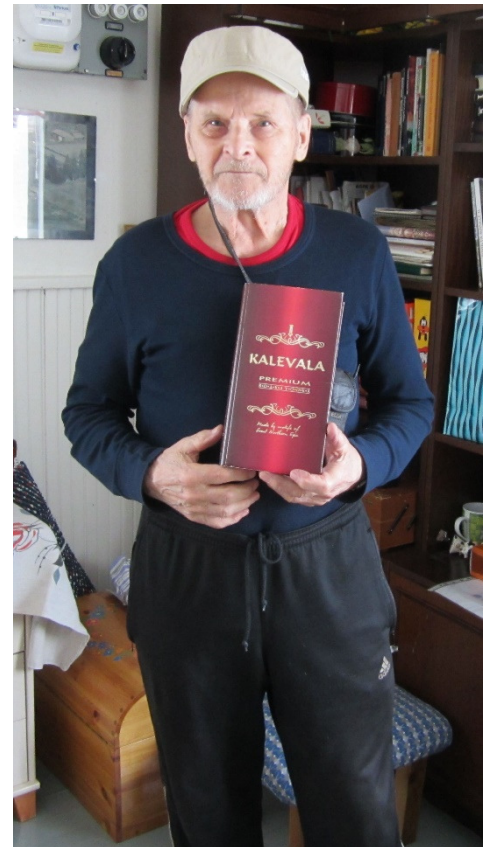
Talven aikana Livolla on ollut monenlaisia juhlia; on nukkunut pois vanhoja livolaisia ja on vietetty syntymäpäiväjuhliaakin.

Naavalaan saimme kutsun Urpon juhliessa kahdeksaakymmenettä ikävuottaan. Halusimme oikeana päivänä käymään, mutta samana päivänä oli Kuusamossa Tertun hautajaiset, joten menimme seuraavana päivänä. Urpolla oli käynyt paljon vieraita, naapurimaasta saakka, ja oli tullut monenlaisia mukavia lahjoja. Päivä oli ollut Urpon mielestä mahtava ja ihana.

Urpo on ollut Livolla touhuamassa monessa mukana, kuten hirviporukassa sekä koululla talkoojuttuissa. Lenkillä hän myös joka päivää kuntoilee. Kotona ollessa näenkin, kun hän mennä viipottaa reippain askelin eteenpäin joka päivä, jopa useastikin samana päivänä.

Kesällä varmaan Urpon mieliharrastus on pihan hoito, koska Naavalassa on aina kaunis ruoho pihapiirissä. Urpo onkin antanut pieniä niksejä kauniin nurmikentän hoitamiseen sekä tasaisen nurmen onnistumiseen. Naiset taitavat kuitenkin Naavalan kukkapuolen huolehtia... Kesäisin Urpolla on melkein päivittäin myös käytävä soutelemassa Livojoen rantoja ihailemassa, sillä siellä se mieli lepää.

Naavalassa on aina mukava käydä, se olen täällä asuessa tullut huomaamaan näiden kymmenien vuosien varrella, jotka olen täällä viettänyt.

Urpo Uusi-Illikainen

Pujotan helmiä hetkien lankaan,
lahjaksi mulle ne soi ikuisuus
Toisissa helmissä väri on musta
toisissa kirkkaus kimmeltävin,
joissakin purppuran punamusta,
kaikissa loiste ihmeellinen.

Aina en ymmärrä nauhaani lainkaan,
kysyvin katsein vain kummastelen
tuonkin mä tuohon, mistä sen sainkaan
-itse kaikkea toivonut en.

Kuitenkin näin on mun nauhani parhain,
viisaus suuri, kun järjesti sen.
Hetkeni herkät myöhään ja varhain
kantavat helmiä ikuisuuden

Kiitos vielä Urpolle ja kaikille juhlien laitosta meidän kaikkien puolesta.

Toivotamme Urpolle pitkää ikää ja mukava lenkkeilyhetkiä,

naapurista Ulla (myös kuvat)

Niehkan päiväkirjasta

Niehka tässä, heipä hei!

Talvi on mennyt ja kevät on tullut, ihanaa 😊. Kyllä talvikin on tosi mukavaa, mutta keväällä ja kesällä ei palele varpaita lenkillä käydessä. Zorroa paleli kovemmalla pakkasella niin paljon, ettei se pystynyt kävelemään. Siinä se kyyhötti ja riiputti väliin etutassuja ja väliin takatassuja ilmassa ja Lahjan piti kinttaillaan lämmittää Zorron tassuja. Muutenkin Zorroa paleli välillä niin paljon, että Lahjan piti hankkia sille toppatakki. Ja olihan sillä kerran kerran tossutkin jalassa. En minä kyllä ymmärrä ollenkaan, että miten sitä niin palelee, vaikka sillä on paljon paksumpi turkki kuin minulla. Taitaa olla melkoinen herkkis tuo poika. Minä en ehdi palelemisia ajatella, kun menen niin lujaa vauhtia eteenpäin.

Se oli tosi kivaa, kun käytiin usein metsässä, jossa me saatiin juosta ihan ilman hihnoja. Minä tyttö mennä viiletän niin lujaa, että minusta näkyy vaan hännän huiskaus aina jostakin. En minä hukkaan joudu, vaikka juoksenkin ympäriinsä. Zorro on vieläkin sellainen, että se pysyy aina Lahjan lähellä, vaikka saisi juosta mielensä mukaan. Ei se siitä periaatteestaan luovu, että hänen täytyy pitää omasta ihmisestään huolta. Vähän hupsu poika, minä luotan siihen, että kyllä Lahja tallessa pysyy. Mihinpä se nyt yks kaks katoaisi.

Kukkulankuningatar Niehka!

Kevättalvella käytiin paljon moottorikelkkojen jälkiä kävelemässä. Zorro sai olla irti, minua ei kuulemma voinut päästää, kun minä lähden juoksemaan kelkkojen perään, jos niitä sattuu tulemaan. Kerran nääs lähdin ja siitähän se hihnassa oleminen sitten alkoi. Ärsytti, kun Zorro hyppi ja juoksi ihan niin kuin ilkkuen, että kuinka kivaa hänellä on. No, antaapa sen leuhottaa silloin, kun sillä on kivaa...

Zorro nauttii keväisestä kelistä!

Siitä olemme onnellisia, että Zorrolla ei tullut nyt keuhkokuumetta niin kuin viime maaliskuussa oli. Arvatkaapa mitä, minä täytin tammikuussa 8 v. ja Zorro täytti 9 v. Mutta me olemme ikinuoria, ainakin niin olemme suunnitelleet 😊.

Kaverimme Emma muutti talvella emäntänsä kanssa jonnekin. Nyt me ei enää nähdä kuin joskus harvoin. Kurja se on aina, kun menettää hyvän kaverin. Mutta jospa he joskus kävisivät täällä meitä tapaamassa. Kävin minä kerran malamuu-tti-Leevin kanssa juoksemassa metsässä. Oli tosi hauskaa. Välillä Leevi kaataa minut kinokseen ja uskokaa tai älkää, minä myös kaadan välillä sen ison Leevin! Siitä on olemassa valokuvia todistusaineistona. Leevi on minun toinen poikakaveri, mutta ei kerrota sitä Zorrolle... Nuo pojat, kun eivät oikein tykkää toisistaan, niitä ei voi päästää yhdessä juoksemaan.

Me ollaan saatu yksi uusi ystävä, jonka kanssa ollaan käyty muutaman kerran metsässä juoksemassa. Manta on kiltti koira, mutta pentu vielä, vasta 6 kk:n ikäinen. Zorro -seniori ei tahdo enää jaksaa, jos pennut hyppi silmille, mutta kyllä se silti ihan juoksi Mantan kanssa. On mukavaa, kun saa uusia kavereita.

Niin, ja minä olen hoitanut tassuterapeutin virkaani, olen käynyt Yläkartanossa ja Kurenkartanossa vanhusten luona monta kertaa. Zorro odottaa aina autossa sen aikaa, kun se saattaa säikähtää, jos joku sanoo isolla äänellä jotain (herkkis kun on). Yläkartanossa hoitajat ihmettelivät, kun minä istuin kuin tatti keittiön kohdalla enkä liikkunut siitä minnekään. Lahja kuului selittävän, että Niehka odottaa, että eikö Ritva ole töissä, että antaisi makkaraa. Seuraavan kerran, kun menimme sinne, niin voi ihanaa, Ritva oli töissä 😊. Hän tuli heti minun luokseni ja antoi jotain hyvää. Ja sanoi minulle, että Niehka-rakas. Kyllä tuntui ihanalta ja lämmitti pientä koiransydäntäni. Terkkuja vaan sinne Livolle Ritva -hoitajalle.

Kesän kouluista olemme jo saaneet tietoa. Zorro menee agility-kurssille ja minä menen rallytokoon. Lahja ei kipeän selkensä ja jalkansa takia pysty agilityssä juoksemaan, mutta Jenny on luvannut taas olla Zorron parina siellä. Se on hyvä juttu se. On kyllä tosi mukavaa odottaa, että milloin ne kurssit alkaa, siellä on niin kiva olla. Sulan maan aikana emme saa olla vapaina metsäteillä, kun me pelätään niitä kyykäärmeitä. Kyy ei saa kolmatta kertaa purra minua.

Täällä meidän kodin takana on käynnissä iso mylläkkä. Kaksi hirrrrveän suurta konetta kaivoi monta viikkoa ja pitivät niin isoa meteliä, ettei takapihalla voinut olla, se meteli kävi niin korviin. Nyt siinä ajaa tosi isoja rekka-autoja, kuorma-autoja ja vaikka minkälaisia kulkuneuvoja. Minä kun olen allerginen, niin minulla kutisee nyt nenä koko ajan, kun niin pölisee. Pitää tassulla vähän väliä yrittää hieroa nenäänsä, että kutina helpottaisi. Sanovat, että tuohon takapihan taakse rakennetaan taloja.

Yksi asia on kurja ja surullinen, meille on sanottu, että tämä meidän rivitalo puretaan muutaman vuoden sisällä. Meiltä menee koti 🏠. Eikä me tiedetä ollenkaan, että mihin me sitten mennään ja joudutaan asumaan. Ei sitä omasta kodista haluaisi lähteä minnekään.

Tällaista se elämä on, välillä on iloja ja välillä kurjempia asioita. Mutta sanon ihmisille yhden ohjeen: Nautitaan hetkestä, tästä hetkestä mikä on juuri nyt. Niin me koirat ruukaamme tehdä. Iltaisin minulla on tapana nauttia jokunen hetki siitä, että pääsen Lahjan syliin kössöttämään. Tällaisia pieniä hyviä hetkiä mahtuu varmasti jokaisen elämään.

Kirjoitteli,

Kaverukset Zorro ja Niehka

Niehka
Tarinassa mukana Zorro ja Lahja Nurmela (myös kuvat)

J.K. Minnan ja Markon luona emme ole vielä käyneet, kun Minna sanoi joskus muinoin, että sitten voimme mennä käymään, kunhan Rino -koira on kammattu... Saapa nähdä kampaavatko kesäksi sen... 🤔

Muisteluja elämästäni – Reeta Peuraniemi

Olen syntynyt kymmenlapsiseen perheeseen. Isäni nimi oli Heikki Nestori ja äitini Kaisa-Reeta Ruottinen o.s. Pitkänen. Siskot ja veljet olivat Eetu Aleksanteri (s. 1918), Anna Elviira (s. 1920), Eeva Sofia (s. 1924), Hilja Maria (s. 1925), Pauli Johannes (s. 1927), minä Reeta Helena (s. 1929), Arvo Elias (s. 1932), Taimi Aliina (s. 1934), Heikki (s. 1937) ja Pekka (s. 1937). Nuorimmat veljeni Heikki ja Pekka olivat kaksoset. Kyllä meitä oli! Ei siis ollut puutetta leikkikavereista, aina keksittiin jotain leikkiä.

Kouluni aloitin 7 –vuotiaana. Matkaa kouluun oli seitsemän kilometriä, joka kuljettiin enimmäkseen kävelemällä. Pyöriä meillä oli vain kaksi ja niillä ajettiin vuoroin. Talvisin oli potkukelkkoja, joihin meitä sopi monta. Mäkeä alas tullessa väkeä oli niin paljon kuin kelkkaan sopi. Myös jalakset olivat täynnä seisoja. Jos sattui huonompi ohjaaja, niin kelkka nurin ja porukka maantielle mullin mallin. Että oli siellä välillä hauskaakin!

Reeta Peuraniemi

Sitten, kun syttyi sota ja minä ja kaikki toisetkin kasvuiässä, niin ei saanut kenkiä, eikä vaatteita kaupasta. Kuitenkin isä parkitsi elukoiden nahkat ja neuloi meille itse saappaat. Kesällä me pidimme puukenkiä. Mutta, kun alkaa olla nuori aikuinen ja ei ne saappaat olleet mitenkään mieleiset villasukkien ja hameiden kanssa pidettäessä. Mutta kaikkeen oli tyydyttävä.

Myöskin koulutehtävät olivat talvisin hankalat tehdä, kun talvisin ei ollut valoa. Kaupasta ei saanut öljyä lamppuihin, eikä meillä ollut täällä sähköjä ollenkaan olemassa. Koulumatkalla jos kuului lentokoneen ääni, niin silloin piti mennä joutuin pois tieltä ja metsään puun alle, koska ne saattoivat olla vihollisen koneita. Ei siellä saanut pelätä lumikinoksia, jotka olivat hyvinkin korkeat tien molemmin puolin.

Muistan yhden talvi-illan, kun minun kotini ympärille majoittui saksalaisia sotilaita pommien kera yöksi, niin venäläisestä lentokoneesta ampuivat. Kun raotettiin verhoja, niin näkyi pimeässä valokuulia ilmassa. Muutenkin se oli ihan rauhallista täällä kotirintamalla.

Sitten, kun Kuusamosta ja Taivalkoskelta evakuoitiin siviilit pois, niin meille tuli ihmisiä ja karjaa asumaan siksi aikaa, kunnes pääsivät palaamaan omiin koteihinsa. Muistan, kun Taivalkoskelta Karvosen kauppa tuotiin meille riiheen. Kun he kävivät katsomassa, niin he antoivat aina meille karamellia, joka oli siihen aikaan harvinaista juhlaa, koska siihen aikaan ei saatu usein karkkia.

Jatkosodan aikaan, kun saksalaiset häädettiin pois pohjoisen kautta, niin silloin me jouduttiin lähtemään evakkoon. Karja, hevonen ja isä, Pauli-veli ja Hilja-siskoni lähtivät kävellen. Äiti ja me muut lapset lähdettiin kuorma-auton lavalla Ouluun saakka ja siitä junalla Mäntsälän pitäjän Ohkolan kylään, jossa meidät majoitettiin aina yksi perhe yhteen taloon. Me oltiin Pirjola-nimisessä talossa, jossa oli sellainen pieni piharakennus. Piharakennuksessa asui karjalaisnainen kahden lapsensa kanssa. Hän kävi hoitamassa talon karjaa joka päivä. Minä olin neljätoistavuotias silloin ja autoin aina Pirjolan emäntää ruoanlaitossa ja yleensäkin sisätoissa. Kyllä oli silloin aika tiukka aika, sillä ruokakin tuli omasta pellostasta ja navetasta, kaupasta ei saanut paljoakaan.

Kotiin palattuamme oli jo myöhäinen syksy. Heinäladot ja perunakellarit olivat tyhjiä ja talvi teki tuloa, sillä olihan menossa jo marraskuu ja lumi peitti jo maan. Siitä oli vain lähdettävä jatkamaan elämää. Muutaman viikon perästä alkoi minulla rippikoulu. Se kesti vain yhden viikon ja sunnuntaina oltiin jo ripillä. Olin silloin juuri täyttänyt 15 vuotta. Siitäpä se sitten alkoi se ns. aikuistuminen.

Kotonani oli lehmiä ja hevosia. Veljeni ja isä olivat metsätöissä, hevoset ajamassa, ansaitakseen rahaa elämiseen, tämän suuren perheen elättämiseen. Ruoka saatiin suurin piirtein kotoa. Maito, voi, liha, kala ja marjat olivat suurin ruoan lähde, perunat ja juurekset myös.

Elämä rupesi taas jatkumaan samaa rataa, sillä koulun jatkamiseen ei siihen aikaa ollut mahdollisuuksia. Omalla kylällä, Pintamolla, ei ollut muuta kuin kansakoulu, joka loppui kestätyään 8 vuotta. Niinpä rupesin äidin apulaiseksi kotitöihin, joita kyllä riitti. Sitten täytettyäni 17 vuotta olin Timosen kaupassa Pintamolla töissä noin puoli vuotta. Se olisi ollut minun haaveammattini, sillä tykkäsin kauppa-alasta. Mutta, kun vanhemmat siskoni lähtivät vieraan töihin ja kotona tarvittiin karjanhoitajaa, niin tulin kotiin hoitamaan lehmiä, ruoanlaittoa ja käsitöitä ynnä muita.

Siinä se sitten nuoruus kului ja sen jälkeen löysin vielä omalta kylältä poikakaverin. Seurusteltiin viitisen vuotta, jonka jälkeen menimme naimisiin. Häät olivat minun kotonani ja sitten mentiin asumaan mieheni kotiin, minä siis miniäksi. Vanhin lapsemme syntyi vuonna 1955, seuraavat vuosina 1958 ja 1959 sekä nuorimpana kaksoset vuonna 1964. Siinä oli meidän yhteinen perheemme.

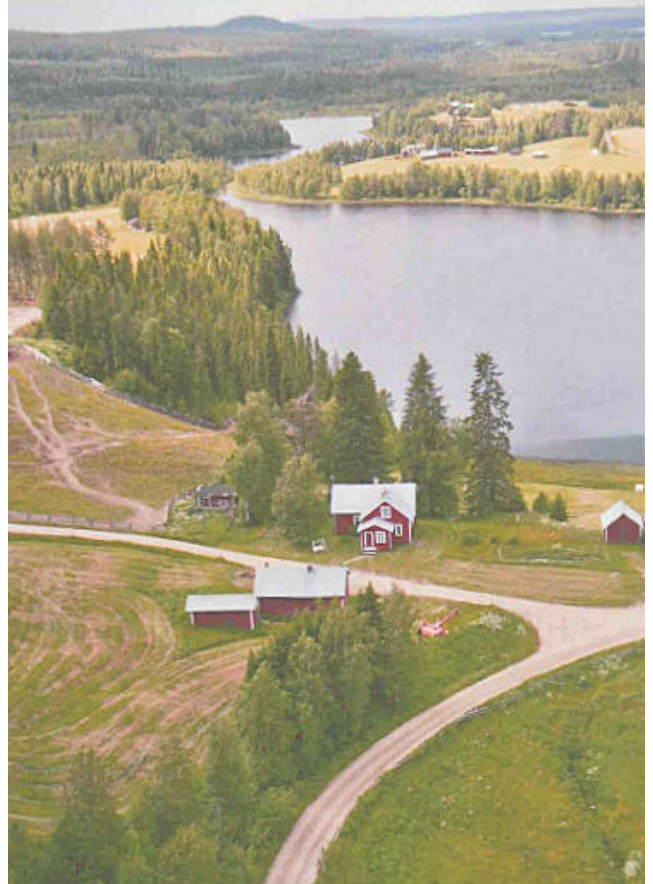
Vuonna 1960 ostimme mieheni vanhemmilta sen hänen kotinsa, jossa elimme elämämme. Rakensimme vanhemmille pienen, kaksi huonetta olevan mökin ja he muuttivat asumaan siihen lähelle. Heitä oli hyvä auttaa siihen lähelle ja lapsetkin saivat olla lähellä mummoa ja pappaa. Pappa kuoli vuonna 1973 ja mummo 1974.

Elämäni on siis mennyt aika hyvin ja olen joka päivästä kiitollinen. Ei ole moitetta. Elämästäni lasten kanssa olin onnellinen ja oma rakkaani oli aina hyvä.

Aikaa on kulunut muutama vuosi näistä äidin kirjoituksista ja olen todella onnellinen, että ne ovat kirjoitettu muistiin paperille.

Vietimme hiljattain äidin 85-vuotissyntymäpäivää seurakuntakodilla. Tunnelma oli kaunis ja herkkä ja olimme kaikki koolla. Kun itsekkin luin ja mietin, että millaista äidin elämä on ollut, olen todella onnellinen niistä lapsuuden muistoista, turvallisesta kodista sekä rakastavasta äidistä ja isästä. Se on antanut paljon voimaa omaankin elämään.

Nyt äiti asustelee Yläkartanossa ja kaikki on valmista. Pyykit pestään ja ruoka on valmiina, kun hoitajat hakevat syömään. Äidin elämä on paljon helpompaa ja hiljalleen väkikin alkaa tulla tutuksi. On mukava käydä vierailulla, kun joutaa itsekkin keskittymään äidin kanssa seurusteluun. Huone on niin nättinä ja

Reeta Peuraniemen kotitalo Pintamolla, jossa hän on lapsensa kasvattanut.

kahvit keittelemme ja vaihdamme kuulumiset. Hoitajat ovat mukavia ja aina saa soittaa, jos tulee joku asia. Heillekin paljon jaksamista arkeen ja Kiitos meidän vanhusten hoidosta.

Toivotan äidille hyvää vointia tähän päivään ja lämpimiä terveisiä kaikille tutuille! Rakkaudella tyttäresi,

Ulla (myös kuvat)

Heiniksen vierailu Livon kylätalolla

Sunnuntaiamuna on kevättä ilmassa, teeret konsertoivat läheisellä suolla. Kylätalo Heiniksen pihassa Sotkamossa bussiin nousee matkalaisia, joiden ajatuksissa on kylävierailu Pudasjärven Livon kylälle. Tästä reissusta on ollut puhetta jo pitkään ja vierailua on ideoitu yhdessä Anni-Inkerin kanssa. Matkan aluksi kuulumme tuttujen, ohi vilahtelevien talojen historiaa ja ihailimme kainuulaisia vaaramaisemia. Lähestyessämme Livon kylää, saimme kuulla Livojoen varren talojen tunnetuista asukkaista Livolla syntyneen nykyisen sotkamolaisen toimesta.

Saavuimme aurinkoiselle Livon kylällä, jossa meidät otettiin lämpimästi vastaan. Vierailun aikana saimme tutustua kyläkeskuksen palveluihin ja siihen, miten Livolla asioita hoidetaan. Molemmat kylät, sekä Heinämäki että Livo, ovat saaneet tunnustusta toiminnastaan omalla alueella Vuoden kylä -palkinnon muodossa. Livolle tämä tunnustus on tullut jopa kaksi kertaa. Eroavaisuuksiakin kyliemme palveluissa ja toimintamalleissa löytyy johtuen kylien rakenteesta ja sijainnista suhteessa kuntakeskuksiin. Livon kylän halki virtaava vuolas joki yhdistää kylän taloja ja sitä myös kyläkeskus on mukavasti hyödyntänyt rakentamalla ja tarjoamalla puitteet vapaa-ajan harrastuksille.

Kesäasukkaat tuovat molemmille kylille oman piristysruiskeensa. Tällä tavoin poismuuttaneiden yhteys lapsuuden juurilleen toimii ja uudet sukupolvet otetaan kesävierailujen aikana kylien toimintaan mukaan. Kylän esittelyssä ilmeni, että Livolla toimii useita eri yhdistyksiä, kun taas meillä voimia on enemmän yhdistetty. Kierrätystoiminta, käsityöharrasteet ja kirjasto ovat Livon kyläläisiä aktiivisia palveluja ja Livon kylätalon kaupasta asukkaat voivat hankkia täydennystä ruuasta polttonesteisiin. Paikalliset tuotteet yrtytipohjaisista mausteista linnunpönttöihin lähtivät meidänkin mukamme kotiin viemisinä.

Linja-autollinen Heinämäen kyläseuralaisia Sotkamosta vieraili Livolla huhtikuun viimeisenä sunnuntaina.

Kyläseurojen toiminnoissa korostuvat paikalliset toimintaympäristön tarpeet ja mahdollisuudet sekä kulttuuriaktiviteetit. Julkisen hankerahoituksen hyödyntäminen kylän kehittämisessä ja siihen liittyvä osaamisen monipuolistaminen tarjoaa tulevaisuudessa uusia mahdollisuuksia. Hankeosaamista löytyy molemmista kylistä ja jatkossa hankeyhteistyötäkin voisi olla mahdollista harjoittaa. Sosiaali- ja terveystalvuiden järjestäminen eri muodoissaan tulevaisuudessa korostuu. Se antaa mahdollisuuden tulla toimeen entistä pitempään omassa kodissaan ja samalla työllistää paikallisia. Ennaltaehkäisevän terveystalvuiden merkitystä yhtenä toimintamuotona kannattaa kehittää. Meillä Heiniksellä urheiluseura Heinämäen Heitto herätettiin uudelleen henkiin periaatteella ”Kunnossa kaiken ikää” ja metsästysseura Pyynpuottajien kanssa olemme miettimässä tiiviimpää yhteistyötä perinteisen hirtviketon lisäksi. Haastetta kyläseuroille riittää ja uusia ideoita vilkkaan toiminnan ylläpitämisessä tarvitaan.

Kylävierailusta Livon kylällä jäi mukana olleille erittäin positiivinen kuva ja vierailua muistelemme vielä pitkään kotiin paluumme jälkeen. Toivotamme kylätalolle menestystä ja toimijoille jaksamista sekä tervetuloa livolaiset vastavierailulle kylätalo Heinikselle Sotkamoon. Erityiset kiitokset Anni-Inkerille toiminnan esittelystä ja talon emännille keittiön maukkaasta ruokatarjoilusta.

Vuoden kyläläinen 2014 – monitaitaja Marko Ojala

Sympaattinen, auttavainen ja rauhallinen. Vuoden kyläläisestä voisin ajatella monin eri tavoin. Hän on monessa mukana, jonka kaikki olemme huomanneet.

Päivätyössä Marko kulkee pääsääntöisesti oulunkaaren alueella. Työalue kattaa Simon, Iin, Pudasjärven, Utajärven ja Vaalan kunnan alueet. Hänen työhönsä kuuluu esimiehenä projektihallinta ja työnjohto. Työtä voi nyt tehdä tarvittaessa myös Livolta käsin Kairan kuidun tultua tänne!

Vapaa-aikaa Marko viettää ilmailun parissa. Myös luonto on tärkeä osa hänen elämäänsä. Siihen kuuluvat metsästys, ulkoilu sekä kotieläimet. Monesti illat myös kuluvat oman yrityksen parissa tekemällä muille yrityksille atk-töitä.

Livosta Marko pitää asuinpaikkana, sillä se on sopivan matkan päässä töistä. Ilmasta käsin katsottuna Livo on myös yksi kauneimpia paikkoja. Ihmiset ovat Livolla mukavia, rehellisiä, ahkeria ja työteliäitä sekä ottavat nopeasti uudet ihmiset touhuun mukaan. Sellaisessa porukassa Markon mielestä jokainen voi tuntea itsensä vuoden kyläläiseksi.

Vuoden kyläläinen Marko Ojala ja Rino

Onnittelut vielä kerran Markolle ja kiitos mukavasta juttutuokiosta,

Ulla

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Maa- ja kotitalousnaiset syksyn ja kevään aikana, ovat pitäneet ompeluiltoja joka toisen viikon torstaisin. Olemme vuoroin vierailleet toistemme luona vuosien perinteen mukaan.

Vierailimme Naavalassa Mailan luona 8.4.2015. Naavalassa vieraat otettiin vastaan lämmöllä niin kuin aina ennenkin. Osanottajia oli kaikkiaan 8. Ullan mukana tuli myös 6-vuotias Milana -tyttönen vierailemaan käsityöillassamme. Juttu lentää ja osa tekee käsitöitä illan aikana. Ostamme arpoja ja kahvittelemme emännän laittamat kahvit herkuineen. Illan

Maila Uusi-Illikainen, Rauni Illikainen, Liisa Puolakanaho, Milana ja Ulla Salmela, Eila Veteläinen ja Tarja Tomperi. Kuvaa ottamassa Pirjo Tuovila.

päätteeksi arvomme arvottavat tuotteet.

Päätimme jäädä kevät- ja kesätauolle ja jatkaa syksyllä ompeluiltojen pitoa. Kevätkokous pidettiin 30.4.2015 klo.18.00 Livon koululla.

Tienvarsitalkoot pidetään toukokuun loppupuolella, talkooväkeä kaivataan tienvarsia puhdistamaan. Talkoiden jälkeen keitämme Livon koulun laavulla talkookahvit ja paistamme makkaraa. Kaikki ovat tervetulleita meidän yhteiseen toimintaamme mukaan, yhteistä hyvää tekemään ja kaunistamaan Livon luontoa.

Tarja (myös kuva)

Takaisin remmiin!!!

Nyt on vappuaatto ja kello näyttää 17.31, kun alan tätä väsäämään. Olo on yövuoron jäljiltä kuin jyrän alle jääneellä olympiavoittajalla. Tuossa muutama tunti sitten kävimme Kontion salvulinjalaisten toimesta tutustumassa uuteen valmisteilla olevaan kouluun. Komealtahan siellä näyttää, vaikka se onkin vielä keskeneräinen. Ainut vaan, että koulu on todellakin ihan väärässä paikassa, mutta sellaista se on tässäkin diktatuuripitäjässä missä kolme päättää ja muut päättäjät vikisevät, jos tohtivat. Mutta se koulun paikasta sekä sen ja sen liikennejärjestelyjen kestävydestä.

Nyt intoa riittää, kuten näkyy!

Syy miksi aloin tätä sepustusta väsäämään on se, että palaan tulevana kesänä vastoin aiempaa päätöstäni vetämään ja järjestämään lentopallon kyläsarjaa, jonka silloin aikoinaan polkaisin pystyyn Livolle ja, jota antaumuksella toistakymmentä kertaa järjestin. Syynä tähän päätökseeni on Livolta tullut sähköposti, jossa asiaa ehdotettiin. Siinä kysyttiin, että joko olet levännyt tarpeeksi? Ei siinä hirveästi tarvinnut miettiä, vaikka olen nykyisin kolmivuorotöissä ja minulla ei viikolla ole autoa käytössä. Mutta saiskohan Livokkaalta työsuhdeauton; pitänee mitä kohteliaimmin tuota asiaa tiedustella vähän tuonnempana ja voishan kyläsarja-aiheesta jossain, vaikka Rovaniemellä, jokusen seminaarinkin pitää; hotellimajoituksin tietysti? Vähäisemmistäkin asioista on meidän veronmaksien piikkiin sellaisia siellä järjestetty.

Kyläsarjan järjestelyhommaani on aiemminkin ratkaisevasti helpottanut Laakkosen Janne ja muutama muukin kenttien laitton suhteen. Varmaan tämä mallikas yhteistyö toimii edelleenkin. Taisi olla viime kesänä, kun itse en ollut remmissä mukana, niin kyläsarjaa kokeiltiin pelata kesäkuussa, mutta se ei osallistujien taholta saanut kannatusta. Miesjoukkueet äänestivät jaloillaan eivätkä tulleet ollenkaan paikalle. Naisjoukkueita oli muutamia (toimitus huomauttaa: Miehet pelkäsivät huonoa keliä, mutta naiset eivät olleet sokerista....). Kyllä se on ihan selvä asia, että tällaisen ulkoturnauksen järjestämisen ainut oikea kuukausi on heinäkuu, vaikka se on Suomen lyhyen kesän vuoksi erilaisten tapahtumien vuoksi ylibuukattu. Eka kertoja Livon kyläsarjaa pelattiin heti heinäkuun eka lauantaina, mutta sitten siirrettiin eri porukoiden yhteisellä päätöksellä kahdella viikolla, joka tuntui olevan se ainut oikea viikonloppu, jolloin kaikki mukaan pääsevät ja samalla vähennettiin vähän päällekkäisyyksiä.

Tämän kesän osalta tilanne on kuitenkin valitettavasti se, että tuo kyläsarjan ainut oikea viikonloppu on Livon koulun osalta varattu muuhun käyttöön. Kompromissina sitten kyläsarjaa siirrettiin taas viikolla myöhemmäksi, eli nyt se pelataan lauantaina 25.7.2015.

Kun toistakymmentä kertaa ehdin aiemmin järjestää kyläsarjan, niin aina oli aurinkoiset ilmat ja useimpien suoranainen hellekin, jolloin erinäisiä virvoitusjuomia kului pelaajilla ja yleisölläkin runsaasti ja hiukopalaakin meni kohtuumääriä rokkatorvesta alas. Nyt on kuitenkin tilanne se että mitään säätakeuta en tohdi antaa tämän kertaiselle kyläsarjaviikonlopulle, koska se heittää normaalista viikolla ja mistäpä minä voin tietää sen, että mitkä kelit ovat tuona kyseisenä viikonloppuna, kun on ponnistella saanut tomerasti tuon varsinaisenkin viikonlopun säiden kanssa. Nimittäin yhden kerran Esteri pääsi vähän hameenhelmaansa kohauttamaan. Tämä tosin sattui sinä aikana, kun itse olin sisällä tankkaamassa ja sade loppui heti, kun tulin ulkosalle ja mulkoilin yrmeän näköisenä yläilmoihin.

Hyvillä mielin lähden taas mukaan ja toivon, että ihan kaikki entiset ja uudetkin pelaajat sekä yleisö löytävät Livon stadionin silloin, kun isokello kajahtaa. Jokainen siis houkuttelemaan kiivaasti kavereita ja tuttuja ja puolittuja ja tuntemattomia pelaamaan tai vähintäänkin katsomaan. Näissä lentopallotapahtumissa on jotain sitä yhteenkuuluvaisuuden tunnetta vaikka kentillä otatellaankin aina voitosta, mutta pilke silmäkulmassa ja hymy huulilla; ainakin ajoittain. Livolta porukoita molempiin sarjoihin!!!

Edellisenä viikonloppuna oli tunnelma katossa Tuomas Sammelvuosalissa kun PuU:n viiskymppiset miehet voittivat hurmioituneella pelillään peräti Suomen mestaruuden. Oli mieltä ylentävää olla mukana siellä. Tällaiset onnistumiset ja tunnelmat antavat rutkasti voimia arjenkin raatamiseen ja jaksamiseen.

Kyläsarjaan ilmoittautumisohjeet löytyvät sivun alalaidasta.

Lopuksi pari vitsinpoikasta: Millä tietokoneet käyvät? Vastaus: Savulla, sillä jos savu tulee sieltä ulos niin se ei enää käy! Heh heh.

Toinen vitsi: Mitä mummo sanoi kun sen seinäkello lopetti käymästä? - Kiitos käynnistä!

Heh heh, mutta näillä mennään. Kello näyttää tasan kuutta, joten on aika alkaa keräilemään lentopallovarusteita ja salille pelaamaan kipeän polveni riemuksi. Pidetään lippu korkealla ja toivottavasti vähäiset sääsket loitolla!!!

Kokko Timppa Livolta (myös kuva)

Lentopallon kyläsarja

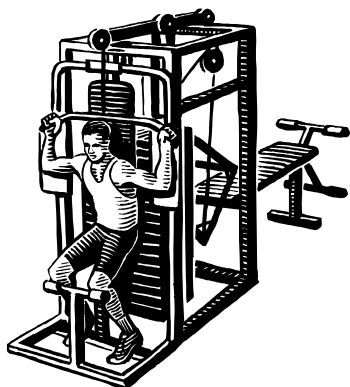
- Livon koulun ulkokentillä la 25.7.2015
- Pelit alkavat klo 9.01, olettehan ajoissa paikalla
- Sarjat: naiset ja miehet (ei pelaajarajoituksia)
- Myös ulkopaikkakuntalaiset tervetulleita (pudasjärveläisjoukkueet etusijalla)
- Joukkueilla omat pallot!!!
- Ei osanottomaksua (vapaaehtoinen tukimaksu)
- Voittajajoukkueille kiertopalkinto
- Mitalit kolmelle parhaalle joukkueelle
- Paikalla ruokatarjonta, saunomismahdollisuus ym.
- Ilm. 18.7. mennessä Timo Kokolle p. 040-5701950 (mielellään tekstiviestinä; laitan lukukuittauksen ja tarvittaessa soitan mikäli, niin pyydetään)

Järjestävät,

Livokas ry, PuU LP-jaosto ja Pudasjärven kaupunki

Kuntoklubin kuulumisia

NYT ON JUMPAT JUMPATTU...

Sepä on taas yksi vertaisliikuttajan lukuvuosi takana päin. Syksyllä aloitettiin ja keväällä jatkettiin, väkeä on ollut mukana kaksi tai kolme, mutta onpahan kuitenkin. Olen joskus luvannut, että yhdelle vedän, mutta nyt en taida enää moisia luvata.

Mukavaa on tavata aina maanantaisin ihania ja reippaita jumppareita. On nauraa retkotettu jumppapallon päällä ja mietitty, miten ihmeessä outo vatsalihaslaite toimii. Ensi syksynä ei ole ohjattua liikuntaa Koululla, ainakaan maanantai-iltaisin. Ellei sitten joku innostu vertaisveturiksi ja jatka uusilla tuulilla.

Kiitän sinnikkäitä jumppakavereita jälleen kerran kivasta syksystä ja keväästä! Katsotaan mitä keksitään.

Sonja

Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri 17. – 19.7.2015

- Livon koululla alk. pe 17.7.2015 klo 18.00, päättyen su 19.7. noin klo 16.00
- Hinta 38 €/hlö; sis. vakuutuksen, pe - su päiväruoat, ilta- ja aamupalat, iltamakkarat, suihkun ja majoituksen (omat petivaatteet ja pefletit mukaan)
- Myös kyläläisten ja mökkiläisten lapset mukaan, halutessa voi yöt viettää kotonakin
- Kaikki 10 – 15 -vuotiaat tytöt ja pojat taidosta ja asuinpaikasta riippumatta mukaan
- Lentopallon alkeita, pelejä, yhdessäoloa, uintia, makkaranpaistoa, ym.
- Vaihtovaatteet ja peseytymisvälineet sekä reipasta mieltä mukaan
- Ilmoittautuessasi ilmoita henkilötunnus vakuutusta varten sekä lapsen että huoltajan puhelinnumero
- Leirille otetaan 25 leiriläistä ilmoittautumisjärjestyksen mukaan
- Ilmoittautumiset ja tiedustelut 12.7. mennessä; Kauko Tervonen puh. 040 – 571 2457

Lentopalloleiriläiset vuosimallia 2010.

Järj. PuU/LP-jaosto ja Livokas Ry

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat 2. jakso

Vihreäkantinen vihko ajalla 24.6.1941 – 4.7.1942

20.10.1941

Synkkä pilvinen ilma ja samoin mieli on synkkä ja lohduton. Milloin loppuu tämä koetuksen aika ja mikä on sen täyttymys? Hukkuuko vereen ja tuleen koko maailma? Sota uhkaa levitä kaikkialle maailman merille. Yhdysvaltain ja Japanin välit katkeamispisteessä. Näitä tällaisia, kun sotauutisten lisäksi on lehtien täyteenä, niin ei mieli ole kovinkaan keuhuttavalla tasolla. Tämä kaikkihan tietää ja jatkaa kärsimystemme sarjaa. Vaikka tämä elämä esim. siviilielämään verrattuna on aivan helppoa töiden suhteen, niin kuitenkin. Tuntuu sietämättömän tympäisevältä ja lopusta ei tietoaakaan. Ei osannu lähtiessä silloin kevätkesällä ajatella näin pitkäaikaiseksi tätä, lähetettiin siinä ajatuksessa, että korkeintaan parin kuukauden reissu käydään. Vaikka oli melkein varmassa tiedossa sota. Toisin on käynyt. Ihminen päättää, mutta Jumala säättää.

21.10.1941

Lumisade koko päivän.

23.10.1941

Lähtö taas etulinjaan. Lumituisku.

24.10.1941

Vähän lauhempaa. Ryssän tykistö ja heittimet aikalailla toiminnassa.

25.10.1941

Lauha vesisade. Aika ajoin melkoista rähinää linjoilla, siis vartiovuoro 23. – 25.10. oli melko rauhatonta (Tili 180:-).

26.10.1941

Räntäsade.

27.10.1941

Kylmä pohjoistuisku.

28.10.1941

Hyvä ilma.

29.10.1941

Pakkanen.

30.10.1941

Kova pakkahanen.

31.10.1941

Kova pakkahanen. Tällä lohkolla tilanne entisellään, sama rauhallisuus linjoilla. Nyt on tekeillä jotakin, ehkä hyökkäys. Tästä oikealle on ryssillä "hevosenenkä" meikäläisten puolelle, josta kuuluu miltei alituinen "rähinä". Sinne lähtee nyt meidänkin komppaniasta 3 tykkiryhmää. "panssarivaaran" varalta. Minun ei tarvinne lähteä. Nyt tuli varkain kova talvi. Lokakuussa jo tällaiset pakkaset. Miten taretään? Kampeita ei saa, kengät on pienet ja vartiopaikat ei siedä "hyppelämistä" ymmärrettävistä syistä! Talvi täällä tuli vietettäväksi ja ties kuinka kauan? Ei osannut ajatella kesällä lähtiesä, että näin pitkäaikainen savotta saatiin.

1.11.1941

Aamulla alkoi meikäläisten tykistö valtavan rumputulen. Kajakkana pakkasilmana oli jyllinä korvia huumaavaa, tätä jatkui lyhyin väliajoin koko päivän. Meikäläiset tekivät iskun "hevosenenkään". Varmoja tietoja ei vielä ole tuloksista, mutta lienee mutka oiennut?

2.11.1941

Tykistötuli jatkuu pitkin linjaa. Meikäläisten selustasta kuuluu kova sota, nähtävästi partiokahakoita (On lähtö taas eteen epämääräiseksi ajaksi. Tuntuu niin omituisen raskaalta lähteä sinne, vaikka niin on täällä kyllä aina. Milloin jää-

nee nämä muistiinpanot, sekin mahdollisuus on olemassa). Isohko partio oli tuolla selustassa yllättänyt jonkun esikunnan, kummallakin puolella kaatuneita. Partio oli tehnyt tuhoja, räjäyttänyt mm. sahan, kenttäpostin, pioneerien räjähdysainetaraston. Loput partiosta oli tuhottu lähellä Suomen rajaa. Samoihin aikoihin oli Röhössä (Uhtuan ja Kiestingin rintamaloikkojen väli) ollut suuri ryssäjoukko tulossa meikäläisten selustaan, mutta saksalaisten tankki, joka on siellä kenttävartiosta, oli tehnyt selvää jälkeä.

3. - 11.11.1941

Oltiin yhtämittaa etulinjalla. Ryssä tahto hiiviskellä toisinaan lähelle pimeissä ja ammuskeli vartiomiehiä. Toisin ajoin oli kovaa sotaa. Ryssä oikealla koettanu monta vastaiskua, mutta lyöty aina takaisin. Siellä oleva "hevosenkenkä" oli jonkin verran oiennut. Kovaa pakkasta, ankara talvi näin varain jo (10.11 Tili 192:-).

12.11.1941

Kova pakkahanen.

13.11.1941

Kova pakkahanen. Huomenna taas lähtö linjoille. Tämä huononee entisestäänkin, ei enää jouda levähtelemäänkään, aina vain henkensä kaupalla ryssän nenän edessä. Ja aivan hyödyttömästi, niin alkaa jo tuntua. Ei enää mitään toivoa. Propagantaa on syötetty jo liikaa. Tosiasiat puhuvat ja näyttävät omaa todellista kieltä, jota ei auta sumuttaminen. Vaikka sitä koetetaan uskotella, että ryssä on jo nujerrettu. Mutta mistä sitten riittää yhä lujeneva vastarinta, vaikka se on nujerrettu jo sodan alussa?

14. - 17.11.1941

Hyvä ilma. Sotaista aikaa. Meikäläiset pienemmästi hyökkäilleetkin, saaneet ryssiltä asemiakin. Mutta tämä sota ei tappelemalla lopu, ryssä on maailman sisukkain tappelemaan ja massaa riittää (13.11. kaatui meidän varajoukkueen johtaja. Kersantti Väinö Seliö, ryssän tarkka-ampujan luodista). Olen sairastellut sivukipeissä nämä päivät, eilen kävin lääkärissä (sain 2 pv vapaata).

18. - 19.11.1941

Hyvä ilma, linjoilla rauhallista. Lähtö eteen.

20. - 25.11.1941

Etulinjassa, enimmäkseen rauhallista. Siitettä satanu monta vuorokautta yhtenäin.

26.11.1941

Siitesade (Tili 180:-).

27. - 28.11.1941

Uuden tykkiaseman teko etulinjaan, rykmenttien väliin erään järven rannalle (siinä seudulla aina rauhatonta).

29.11.1941

Lähin lomalle. Samana iltana pääsin jo Kurenalle (loma on 10 vrk, loppuu 9.12.). Tuntuu mukavalle olla lomalla, edes joitain päiviä kunnollisesti levätä kaikesta jännityksestä vapaana, hermoja lepuuttaa, ei kuulu ainaista tykkien jyrrähtelyä, kranaattien räjähtelyä ja muuta sodan hälinää.

7.12.1941

Englanti ym. julistanut sodan Suomelle ym.

9.12.1941

Japani julistanut sodan Yhdysvalloille ja Englannille, siis alkaa olla todellinen maailmansota.

11.12.1941

Pääsin taas tänne perille (Tili 180:-).

12.12.1941

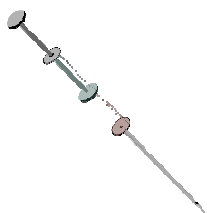
Lähtö eteen. Kovat pakkaset. Nyt se tympäsee tavattomasti.

12. - 18.12.1941

Etulinjassa, oli aika rauhallista, parina yönä vain ryssä liikehti, mutta meikäläinen tykistö lopetti lyhyeen sen. Mahto olla hyvä joutua heti eteen, sen vuoksi, että siellä jännityksen vuoksi ei jouda niin ajattelemaan. Lomalta tänne lähtö

tuntu työlläältä. Mieli oli raskaampi kuin koskaan ennen, tuntu toisinaan, ettei enää tuu toimeen. Mutta tämä on sellainen välttämättömyys, että siinä ei auta, ei ole vaihtoehtoa. Huhutaan taas, että vuonna 1911 syntyneet ja sitä vanhemmat kotiutetaan toistaiseksi. Olisipa mukava, jos tämä toteutuisi, vain miten käynee? Huhuja liikkunee niin paljon, monenlaisia (6. – 16 pv. Kovat pakkaset yhtämittaa).

19.12.1941

Rokotus taas, joulukuun alussa oli myös rokotus.

19. – 24.12.1941

Pakkasta, hyvää ilmaa ja lumisadetta.

24.12.1941

Jouluaattona, taas lähtö etulinjaan, siis jouluksi eteen! Ei huvita joulu tänä vuonna, ei poikkeusta harmaisiin, melkein epätoivoisilta tuntuviin arkipäiviin. Vaikka täällä ollen on melkein sama missä joulunkin viettää, sillä oikeata joulutunnelmaa ei täällä kuitenkaan ole. Aattoiltana saatiin miestä kohden Tuntemattoman sotilaan lahjapaketti. Minun pake-tissa oli alushousut, korppuja, leivoksia, kirjoitustarpeita, tupakkaa, makeisia. Siis joulu antimien puolesta yltti odotukset. Pyhät meni rauhallisesti.

27.12.1941

Nyt ovat ammuskelleet molemmin puolin kaikilla aseilla. Japani on pannut ryminäksi. Suuria tappioita Amerikan ja Englannin merivoimille ym.

28. - 30.12.1941

Ammuskelua ja tykistötuia toisin ajoin.

30.12.1941

Tultiin taas linjoilta (Tili 252:-).

31.12.1941

Vuoden 1941 viimeinen päivä. Tapahtumista ja kokemuksista vaiherikkaat päivät jälessä päin tälle vuosiluvulle. Jatku-vasti kovaa pakkasta. Pakkasta!vi.

Hieman hiljaisempaa kevättä kiitos...

On tullut ongelma. Ongelma on terveys. Ja kun terveydestä tulee ongelma, jokainen tietää, että tämä ei ole hyvä. Tätä kohtaan paljon viikoittain, lukuisten asiakastapausten takana on jokin pikkuongelma, josta on tullut sitten ihan oikea, terveyttä haittaava asia. Se kaksi kuukautta sitten nyriähtänyt nilkka onkin ehtinyt olkapäähän asti vaivaamaan. Ei ihan heti uskoisi, mutta sinne se vaan ketjuuntuu. Hankaala selittää, mutta silkkaa anatomiaa ja fysiologiaa se on, ei mitään huuhaatiedettä.

Joskus täytyy tehdä myös hyvin hienovaraista työtä, varsinkin silloin, kun käsitellään mielen ja oman ajatusmaailman kautta tulevia ongelmia. Nämäkin oireilevat kehossa, mutta syy ei aina löydy anatomia-sta. Silloin pitää etsiä syytä mielen tasolta, ja se on joskus melko haasteellista.

Autettu ihminen on kuitenkin aina onnellinen, vaikka se uusi minä saattaa kärsiä pienistä kasvuki-vuista. Meidän kehomme on loputtoman mielenkiintoinen väline, ja mielen voima siihen yhdistetty-nä tekee tästä kompleksista uskomattomiin saavutuksiin yltävän yhdistelmän. Kehoon varastoituu kaikki meidän kokemuksemme, jokaisena hetkenä. Kaikki lähtee ajatuksen tasolla, muuttuu tunteeksi ja siitä kehotuntemukseksi. Eli ensin on ajatus jostakin, ajatuksesta tulee tunne ja tunne muuttuu kehotuntemukseksi. Tämä voi olla positiivinen mutta myöskin negatiivinen juttu. Ajatellaanpa, että sinulla on ajatus epämiellyttävästä asiasta, olkoon se vaikka kiire työpaikalla. Tämä kiireen ajatus hu-jahtaa sekunnissa tunteeksi ja sinulle tulee tunne kiireestä. Tämä tunne muuttuu keholliseksi tunte-

mukseksi joka oireilee monella tavalla. Päätä särkee, vatsaa vääntää ja harteita särkee. Yksi ajatus ja vaikutukset ovat jo melko laajat. Onneksi tämä toimii myös toiseen suuntaan ja sillä voi parantaa omaa elämänlaatuaan sekä luoda onnellisuutta elämäänsä. Kannattaa kokeilla, ole vaikka yksi päivä täysin negatiivinen. Ajattele vain tympeitä asioita ja alat pikkuhiljaa tuntea olosi tympeäksi. Ja kohta koko kroppa huutaa tätä tympeyttä, selkä on kipeä ja väsyttää. Tee sitten toisena päivänä uusi testi, ajattele vain mukavia ja kauniita asioita. Huomaat, kuinka olosi on hyvä ja tasapainoinen, kehokin tuntuu uudistuvan mukavien ajatusten myötä. Sinä valitset itse, miltä sinusta tuntuu. Sinä valitset itse, kuinka sinä voit. Niin helppoa, mutta niin vaikeaa....

EDELLISTEN AJATUSTEN TUEKSI TARJOAN EDELLEENKIN KATTAVAN VALIKOIMAN ERILAI-
SIA HOITOJA NIIN KEHON, KUIN MIELENKIN HYVINVOINTIIN.

Kun kroppa jumittaa tai sinne on kertynyt jotain menneiltä ajoilta, KALEVALAINEN JÄSENKORJAUS on erittäin hyvä menetelmä kehon tasapainotukseen. Todella tykätty hoito kivuttomuuden ja tehokkuuden ansiosta. Muista kuitenkin, että oireasteella voidaan parantaa, sairausasteella helpottaa, eli uusia niveliä ei jäsenkorjaaja tee.

Jos jäsenet ja korjaus pelottaa, pötkähdä hoitopöydälle hierottavaksi. TEHOKAS HIERONTA hyödyntää venytyksiä ja mobilisointia, eli lisää liikkuvuutta.

**NYT 3 X 60 MIN PUOLIHIERONTA 90 €. SARJAKORTILLA MYÖS 5 X 60 MIN HIERONTA 150 €
JA INTIALAINEN PÄÄHIERONTA 3 X 30 MIN 60 €.**

INTIALAINEN PÄÄHIERONTA on tehokasta stressinpurkua joka sopii myös hyvin jumittaville har-
tioille. Kannattaa kokeilla!

MUISTITHAN, ETTÄ HOITOLASSA TEHDÄÄN MYÖS KASVOHOITOJA LAADUKKAILLA TUOT-
TEILLA! Rentouttava kasvohoitokokonaisuus Fransilän luomutuotteilla tehtynä. Tähän kasvohoi-
toon kuuluu alkuhaastattelu, omien elämäntapojen tarkastelua, yksilöllisiä ohjeita ja ihanan rentout-
tava kasvohoito. Ei siis pelkkää kasvojen puleeraamista, vaan jotain enemmän Sinun elämääsi.

NYT ÄITIENPÄIVÄKSI KASVOHOITO JA RENTOUTTAVA SELÄN AROMAHIERONTA 50 €. Täl-
lä paketilla saadaankin äiti loppuvuodeksi taas melko hyvälle tuulelle...

Muista myös muut hoidot, aineenvaihduntaa vilkastuttavat, syvärentouttavat, hoitavat jne... keholle,
kasvoille, jaloille ja käsille.

Mikä ongelmiasi onkaan, ratkaistaan se yhdessä!

HOITOLA SOLIVO / SONJA TÖRMÄNEN, 044-9996309

LASTENNURKKA

Lastenlaulu

Tikin, takin, tikka hakkaa
puuta nokallansa,
viepä pienet poikansakin
työhön muassansa.

Kipin, kapin lapset rientää
kouluun aamusella,
eipä tahdo kelpo lapset
koskaan laiskotella.

Tillin tallin, tikka tanssii
koivun konkelolla,
lapset työstä päästyänsä
pihanurmikolla.

VÄRITÄ KUVA

ASKARTELE KEVÄTKUKKA

Tarvikkeet: vessa-/talouspaperirulla, massapallo, silkkipaperia, askartelu-
maalialia/vesiväriä, sakset, pensseli maalaamiseen ja liimaa.

Maalaa haluamasi pituinen pala paperirullasta vihreällä maalilla. Anna kuivua.
Maalaa massapallo haluamallasi värillä (esim. keltainen, oranssi). Anna kui-
vua.

Leikkaa silkkipaperista kaksi erikokoista ympyrän muotoista palaa. Palat
voivat olla myös erivärisiä.

Levitä liimaa rullan yläosaan rullan sisäpuolelle. Paina massapalloa apuna
käyttäen isompi silkkipaperi hieman rullan sisään, niin että se tarttuu lii-
maan kiinni. Levitä liimaa nyt liimatun silkkipaperin keskelle ja paina pie-
nempi silkkipaperi siihen kiinni. Leitä lopuksi liimaa massapallon toiselle puo-
lelle ja paina se silkkipaperin keskelle hieman rullan sisään. Anna kuivua.

Kauniin kevätukan voi askarrella
vaikka äidille. Kuva Virve Stenius.

Ilmoitustaulu

✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy elo - syyskuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehteen, toimita se Tietotuvalla tai Minnalle **HEINÄKUUN** loppuun mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.

✓ Suoramyyntien tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat kesällä 2015 kolmen viikon välein: la 9.5., la 30.5, la 20.6., la 11.7., la 1.8., 22.8. sekä la 12.9. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa siis tarkistaa nettisivuilta tarkat päivät. Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).

✓ Livokkaalla on uusi 4 m x 8 m juhlateltha vuokrattavaksi kesän juhliin! Teltaan löytyy myös tarvittaessa pöytiä ja penkkejä. Teltaa pöytineen ja penkkeineen kannatta kysellä Koululta. Vuokrattavana myös pinnottavia tuoleja, Kärcherin ikkunapesuri ja uloskin sopivat langattomat äänentoistolaitteet.

✓ Käyhän kurkkaamassa Koululta, että löytyisikö sieltä sopivia äitienpäivä- ja valmistumislahjoja! Meiltä myös kortit kaikkiin muistamisiin!

✓ Olisiko kellään vanhoja ikkunoita lahjoitettavaksi Livokkaalle kasvihuonetta varten? Otettaisiin mielellään muutamia vastaan!

✓ Päivittämisen alla oleva historiakirja on saanut meidän vallattomiksi ja haaveissa olisi jo muitakin kirjoja... Tolosen Eskolta tuli hyvä ehdotus kirjasta, jossa olisi kylän vanhoja kuvia. Mielissä siintää myös ainakin Koululla oleva kansio, jos kirja mahdoton toteuttaa, jossa olisi kerätty vanhoja koulukuvia ja luokkakuvia. Vanhoja koulu- ja luokkakuvia toivottaisiinkin siis jo tuotavan Koululle (Jarkolle tai Minnalle) skannattavaksi. Myös vanhoja kuvia Livolta ja Ala-Livolta otamme jo vastaan, mikäli sinulla sellaisia löytyy. Kaikista kuvista olisi myös hyvä tietää, jos mahdollista, kuvausvuosi, missä kuva otettu ja ketä kuvassa on.

✓ Koululla myytävänä matonkuteita hintaan: värilliset 7 €/kg ja mustat, harmaat, valkoiset 9 €/kg. Myös muuta käsityö- ja askartelutavaraa saatavilla, kuten tölkkinklipsuja sadan kappaleen pusseissa 4 €/pusse (hopeanväriset).

Rautaromunkeräys

Rautaromun keräys aloitetaan jälleen yleisön toivomuksesta Ruostehovin tontilla entisellä paikalla 15.5.2015 alkaen. Keräys kestää 29.8.2015 asti. Romua voi tuoda perjantai-iltaisin sekä lauantaisin. Keräyspaikalla otetaan vastaan myös akut sekä renkaat ilman vanteita. Tuokaa pienromut mieluummin tynnyreissä.

Kylmälaitteiden, elektroniikka-romujen ja sekajätteen tuonti KIELLETTY!

HUOM! KERÄYKSEEN TULLEITA ROMUJA EI SAA VIEDÄ POIS. NE OVAT KYLÄSEURAN OMAISUUTTA.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Koneellinen puunkorjuu, polttopuuta

Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa

Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi

Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Jätevesisuunnitelmat, luomuperunaa

Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt

Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping

Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt

Urpo Uusi-Ilkainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Ilkainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Rahtikuljetukset ja maansiirto

Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay

Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107

www.kulkurinhoepuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius

Hakosaarentie 11, Livo

Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Hoitola Solivo

Sonja Törmänen 044 – 9996 309

Livolla tapahtuu

Pe 8.5.2015 klo 18.00 -

Kädentaitojen paja Livon koululla
- tehdään kaulakoruja

Su 10.5.2015 klo 14.00 -

Äitiäpäiväkahvit Livon koululla

Ti 12.5.2015 klo 18.00

Pohjois-Pohjanmaan liiton keskustelutilaisuus Iijoen
tulevaisuudesta Livon koululla

Ke 13. – 16.5.2015

Karhunveistoviikko Livon koululla
- tarkempi ohjelma ilmoitustauluilla ja nettisivuilla
- lisätietoja tämän lehden sivuilla 9 - 10

Ke 13.5.2015 klo 18.00 –

Halurako –esitys Ruostehovilla

Pe 22.5.2015 klo 18.00 -

Kädentaitojen paja Livon koululla
-maalataan savipurkkeja

Ti 26.5.2015 klo 12.00 – 14.00

Terveystietäjän vastaanotto Livon koululla

La 30.5.2015 klo 13.20

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasantie)

Su 31.5.2015 klo 13.00 –

Kesän aloitushartaus Livon koululla
- seurakuntapastori Jaakko Sääskilähti
- kioskin kesäaika alkaa

Ma 8. – Pe 12.6.2015

Nuorten eräleiri Livon koululla
(tapahtuma vielä vahvistamatta)

Ke 10.6.2015 Lähtö Livon koululta

Virikepäiväläisten reissu ”Pudasjärven kylää tutuksi”

La 27.6.2015

Visalan serkusten tapaaminen Livon koululla

La 27.6.2015 klo 13.20

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasantie)

Ke 1.7.2015 klo 11.00 -

Virikepäivä Livon koululla

Su 12.7.2015 klo 13.00 -

Kesäseurat Livon koululla klo 13
- kioskin aukioloajat poikkeavat

Pe 17. – Su 19.7.2015

Lentopalloleiri Livon koululla

La 18.7.2015

08-lenkkiläiset liikkeellä

To 23.7.2015 klo 18.45 – 20.45

Yleiset onkikilpailut Livon koululla

La 25.7.2015

Livon kesäpäivä ja lentopallon kyläsarja Livon koululla

La 25.7.2015 klo 13.20

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasantie)

La 25.7.2015 klo 21.00 – 1.00

Tanssit Ruostehovilla

La 1.8.2015 klo 18.00

Kesäseurat Livon koululla
- kioskin aukioloajat poikkeavat

Su 2.8.2015 klo 12.00 ja klo 18.00

Kesäseurat Livon koululla
- kioskin aukioloajat poikkeavat

Ke 19.8.2015 klo 11.00 -

Virikepäivä Livon koululla

La 22.8.2015 klo 13.20

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasantie)

Ke 16.9.2015 klo 11.00 -

Virikepäivä Livon koululla

Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan maanantaisin ja torstaisin

Muistakaa aina seurata ilmoitustauluja ja kotisivuja
(www.livo.fi), sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!

*Aurinkoista kesää kaikille;
kyläläisille, mökkiläisille ja
Livon Sanomien lukijoille!*

